

Dziennik Urzędowy L 122

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

8 maja 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 405/2008 z dnia 7 maja 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 406/2008 z dnia 7 maja 2008 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 28 kwietnia do dnia 2 maja 2008 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 407/2008 z dnia 7 maja 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2000 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej** 7

IV Inne akty

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

Urząd Nadzoru EFTA

★ **Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 298/05/COL z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie propozycji systemu zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne dla określonych sektorów gospodarki (Norwegia)** 11

Stały Komitet Krajów EFTA

- ★ Decyzja Stałego Komitetu Państw EFTA nr 1/2006/SC z dnia 27 kwietnia 2006 r. dotycząca audytu projektów w ramach mechanizmu finansowego (2004–2009) 30
- ★ Decyzja Stałego Komitetu Państw EFTA nr 1/2007/SC z dnia 25 października 2007 r. zmieniająca decyzję Stałego Komitetu nr 5/2004/SC ustanawiającą zasadę podziału kosztów w przypadku mechanizmu finansowego EOG 32
- ★ Decyzja Stałego Komitetu Państw EFTA nr 3/2007/SC z dnia 6 grudnia 2007 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EFTA oraz uchylająca decyzję nr 3/2005/SC Stałego Komitetu Państw EFTA 33

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 405/2008

z dnia 7 maja 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 maja 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	53,7
	TN	102,3
	TR	125,7
	ZZ	93,9
0707 00 05	TR	145,3
	ZZ	145,3
0709 90 70	TR	116,5
	ZZ	116,5
0805 10 20	EG	45,7
	IL	63,2
	MA	52,5
	TN	53,2
	TR	63,7
	US	49,0
	ZZ	54,6
0805 50 10	AR	114,0
	IL	134,7
	TR	128,9
	ZA	109,4
	ZZ	121,8
0808 10 80	AR	91,8
	BR	86,0
	CA	88,5
	CL	89,2
	CN	97,9
	MK	65,0
	NZ	117,3
	US	115,1
	UY	73,3
	ZA	80,1
	ZZ	90,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 406/2008**z dnia 7 maja 2008 r.****ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 28 kwietnia do dnia 2 maja 2008 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3, a także mając na uwadze, co następuje:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 950/2006 lub rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiającym środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii ⁽³⁾, w okresie od dnia 28 kwietnia do dnia 2 maja 2008 r. do właściwych organów złożono wnioski

o wydanie pozwoleń na przywóz ogółem ilości równej lub przekraczającej ilość dostępną dla numeru porządkowego 09.4332 (2007–2008).

- (2) W tej sytuacji Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do ilości dostępnej oraz poinformować państwa członkowskie o tym, że ustalony limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 lub art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006 pozwolenia na przywóz są wydawane w odniesieniu do wniosków złożonych od dnia 28 kwietnia do dnia 2 maja 2008 r., w ramach limitów ilościowych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 371/2007 (Dz.U. L 92 z 3.4.2007, s. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny AKP-Indie
Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 28.4.2008-2.5.2008	Limit
09.4331	Barbados	100	
09.4332	Belize	100	Wykorzystany
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
09.4334	Demokratyczna Republika Konga	100	
09.4335	Fidzi	100	
09.4336	Gujana	100	
09.4337	Indie	0	Wykorzystany
09.4338	Jamajka	100	
09.4339	Kenia	100	
09.4340	Madagaskar	100	
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambik	0	Wykorzystany
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	100	
09.4347	Tanzania	100	
09.4348	Trynidad i Tobago	100	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

Cukier uzupełniający
Tytuł V rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 28.4.2008-2.5.2008	Limit
09.4315	Indie	100	
09.4316	Kraje objęte Protokołem AKP	100	

Cukier wymieniony w koncesji CXL
Tytuł VI rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 28.4.2008-2.5.2008	Limit
09.4317	Australia	0	Wykorzystany
09.4318	Brazylia	0	Wykorzystany
09.4319	Kuba	0	Wykorzystany
09.4320	Pozostałe kraje trzecie	0	Wykorzystany

Cukier z krajów bałkańskich
Tytuł VII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 28.4.2008-2.5.2008	Limit
09.4324	Albania	100	Wykorzystany
09.4325	Bośnia i Hercegowina	0	
09.4326	Serbia, Czarnogóra oraz Kosowo	100	
09.4327	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	100	
09.4328	Chorwacja	100	

Cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu
Tytuł VIII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Rodzaj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 28.4.2008-2.5.2008	Limit
09.4380	Pozakwotowy	—	
09.4390	Przemysłowy	—	

Przywóz cukru w ramach przejściowych kontyngentów taryfowych otwartych dla Bułgarii i Rumunii**Rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006****Rok gospodarczy 2007/2008**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 28.4.2008-2.5.2008	Limit
09.4365	Bułgaria	0	Wykorzystany
09.4366	Rumunia	100	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 407/2008

z dnia 7 maja 2008 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2000 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2000 z dnia 18 września 2000 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2820/98 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1763/1999 i (WE) nr 6/2000⁽¹⁾, w szczególności jego artykuł 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2007/2000 przewiduje nieograniczony bezcłowy dostęp do rynku Wspólnoty dla prawie wszystkich produktów pochodzących z krajów i terytoriów objętych procesem stabilizacji i stowarzyszenia.
- (2) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, podpisano w Luksemburgu w dniu 15 października 2007 r. Do czasu zakończenia procedur koniecznych, aby układ ten wszedł w życie, 1 stycznia 2008 r. podpisano, zawarto i wprowadzono w życie umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony⁽²⁾.
- (3) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz umowa przejściowa ustanawiają umowy system handlowy pomiędzy Wspólnotą a Czarnogorą. Dwustronne koncesje handlowe ze strony Wspólnoty są równoważne w stosunku do koncesji mających zastosowanie w ramach jednostronnych autonomicznych środków handlowych wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 2007/2000.
- (4) Dlatego należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 2007/2000, celem uwzględnienia tych zmian. W szczególności właściwe jest usunięcie Czarnogóry z listy beneficjentów koncesji taryfowych przyznawanych na te same produkty w ramach umownego systemu handlowego. Ponadto niezbędne jest dostosowanie wiel-

kości globalnych kontyngentów taryfowych na poszczególne produkty, na które przyznano kontyngenty taryfowe w ramach systemów umownych.

- (5) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1398/2007 z dnia 28 listopada 2007 r.⁽³⁾ Czarnogóra i Kosowo⁽⁴⁾ zostały wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu⁽⁵⁾; art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2007/2000 stał się zatem nieaktualny i powinien zostać skreślony.
- (6) Czarnogóra pozostanie beneficjentem rozporządzenia (WE) nr 2007/2000 w takim zakresie, w jakim rozporządzenie to przewiduje koncesje, które są bardziej korzystne niż koncesje istniejące w ramach obecnego systemu umownego.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2007/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2007/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Porozumienia preferencyjne

1. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych ustanowionych w art. 4, produkty pochodzące z Bośni i Hercegowiny oraz z obszarów celnych Serbii lub Kosowa, inne niż ujęte w pozycjach nr 0102, 0201, 0202, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 1604, 1701, 1702 i 2204 Nomenklatury Scalonej, zostają dopuszczone do przywozu na obszar Wspólnoty bez ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym i podlegają zwolnieniu z opłat celnych i opłat o skutku równoważnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 530/2007 (Dz.U. L 125 z 15.5.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 28.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 311 z 29.11.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Zgodnie z definicją UNSCR 1244.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1398/2007 (Dz.U. L 311 z 29.11.2007, s. 5).

2. Produkty pochodzące z Albanii, Republiki Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub Czarnogóry podlegają w dalszym ciągu, w przypadkach gdy tak wskazano, przepisom niniejszego rozporządzenia lub innym środkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, które są korzystniejsze od koncesji handlowych przewidzianych w umowach dwustronnych między Wspólnotą Europejską i tymi krajami.

3. Przywóz produktów cukrowniczych objętych pozycjami nr 1701 i 1702 Nomenklatury Scalonej, pochodzących z Bośni i Hercegowiny oraz z obszarów celnych Serbii lub Kosowa, korzysta z koncesji przewidzianych w art. 4.”.

2) Artykuł 3 uchyla się.

3) W art. 4 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) 9 175 ton (masa tuszy) »młodej wołowiny« pochodzącej z obszarów celnych Serbii lub Kosowa.”.

4) W art. 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przywóz produktów cukrowniczych objętych pozycjami nr 1701 i 1702 Nomenklatury Scalonej, pochodzących z Bośni i Hercegowiny oraz obszarów celnych Serbii lub Kosowa, podlega następującym rocznym bezcłowym kontyngentom taryfowym:

a) 12 000 ton (waga netto) dla produktów cukrowniczych pochodzących z Bośni i Hercegowiny;

b) 180 000 ton (waga netto) dla produktów cukrowniczych pochodzących z obszarów celnych Serbii lub Kosowa.”.

5) Załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Towary, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdują się w tranzycie lub są składowane czasowo na terenie Wspólnoty w składach celnych lub w strefach wolnocłowych, i dla których wydano przed tą datą odpowiedni dowód pochodzenia z Czarnogóry zgodnie z tytułem IV rozdział 2 sekcja 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, podlegają w dalszym ciągu przepisom rozporządzenia (WE) nr 2007/2000 przez okres 4 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

DOTYCZĄCY KONTYNGENTÓW TARYFOWYCH OKREŚLONYCH W ART. 4 UST. 1

Nie naruszając reguł interpretacji nomenklatury scalonej (CN), treść opisu produktów uważa się za mającą jedynie wartość wskazującą, podczas gdy system preferencyjny jest ustalony, w obrębie kontekstu niniejszego załącznika, przez zakres kodów CN. Gdy wskazane są kody ex CN, system preferencyjny określa się poprzez łączne zastosowanie kodu CN i odpowiedniego opisu.

Nr porządkowy	Kod CN	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (!)	Beneficjenci	Stawka celna
09.1571	0301 91 10 0301 91 90 0302 11 10 0302 11 20 0302 11 80 0303 21 10 0303 21 20 0303 21 80 0304 19 15 0304 19 17 ex 0304 19 19 ex 0304 19 91 0304 29 15 0304 29 17 ex 0304 29 19 ex 0304 99 21 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 0305 49 45 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Pstrąg i troć (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> i <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>): żywy; świeży lub chłodzony; mrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne oraz inne rybie mięso; mączki, grysiki i granulki z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi	50 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	Wyłączenie
09.1573	0301 93 00 0302 69 11 0303 79 11 ex 0304 19 19 ex 0304 19 91 ex 0304 29 19 ex 0304 99 21 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Karp: żywy; świeży lub chłodzony; mrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne oraz inne rybie mięso; mączki, grysiki i granulki z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi	110 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	Wyłączenie
09.1575	ex 0301 99 80 0302 69 61 0303 79 71 ex 0304 19 39 ex 0304 19 99 ex 0304 29 99 ex 0304 99 99 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Kiełec (właściwy) i morlesz (<i>Dentex dentex</i> i <i>Pagellus spp.</i>): żywy; świeży lub chłodzony; mrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne oraz inne rybie mięso; mączki, grysiki i granulki z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi	75 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	Wyłączenie

Nr porządkowy	Kod CN	Opis	Roczna wielkość kontyngentu ⁽¹⁾	Beneficjenci	Stawka celna
09.1577	ex 0301 99 80 0302 69 94 ex 0303 77 00 ex 0304 19 39 ex 0304 19 99 ex 0304 29 99 ex 0304 99 99 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Labraks (moron) (<i>Dicentrarchus labrax</i>): żywy; świeży lub chłodzony; mrożony; suszony; solony lub w solance, wędzony; filety rybne oraz inne rybnie mięso; mączki, grysiki i granulki z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi	60 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	Wyłączenie
09.1561	1604 16 00 1604 20 40	Sardele przetworzone lub konserwowe	60 ton	Bośnia i Hercegowina, obszary celne Serbii lub Kosowa	12,5 %
09.1515	ex 2204 21 79 ex 2204 21 80 ex 2204 21 84 ex 2204 21 85 2204 29 65 ex 2204 29 75 2204 29 83 ex 2204 29 84	Wino ze świeżych winogron, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 15 % obj., inne niż wina musujące	129 000 hl ⁽²⁾	Albania ⁽³⁾ , Bośnia i Hercegowina, Chorwacja ⁽⁴⁾ , Była Jugosłowiańska Republika Macedonii ⁽⁵⁾ , Czarnogóra ⁽⁶⁾ , obszary celne Serbii lub Kosowa	Wyłączenie

⁽¹⁾ Jedna globalna wielkość na kontyngent taryfowy dostępny dla przywozu pochodzącego od beneficjentów.

⁽²⁾ Wielkość tego globalnego kontyngentu taryfowego zostaje zmniejszona, gdy wzrasta wielkość indywidualnego kontyngentu taryfowego mającego zastosowanie zgodnie z numerem porządkowym 09.1588 dla niektórych win pochodzących z Chorwacji.

⁽³⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Republiki Albanii do tego globalnego kontyngentu taryfowego jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Albanią. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1512 i 09.1513.

⁽⁴⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Republiki Chorwacji do tego globalnego kontyngentu taryfowego jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Chorwacją. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1588 i 09.1589.

⁽⁵⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii do tego globalnego kontyngentu taryfowego jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie win zawartym z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1558 i 09.1559.

⁽⁶⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Czarnogóry do tych globalnych kontyngentów taryfowych jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Czarnogórą. Ten indywidualny kontyngent taryfowy otwiera się dla numeru porządkowego 09.1514."

IV

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

URZĄD NADZORU EFTA

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 298/05/COL

z dnia 22 listopada 2005 r.

w sprawie propozycji systemu zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne dla określonych sektorów gospodarki (Norwegia)

URZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾,

UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Urzędu z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 27 w części II protokołu 3 porozumienia o nadzorze i trybunale,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61 do 63 oraz protokół 26,UWZGLĘDNIAJĄC wyrok Trybunału EFTA w sprawie E-6/98 rząd Norwegii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA ⁽³⁾,UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24,UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Urzędu nr 172/02/COL z dnia 25 września 2002 r. proponującą odpowiednie środki w odniesieniu do systemu zróżnicowanych regionalnie składek na zabezpieczenie społeczne ⁽⁶⁾ oraz pismo władz Norwegii z dnia 29 października 2002 r. akceptujące odpowiednie środki,

UWZGLĘDNIAJĄC art. 1 ust. 2 w części I oraz art. 4 ust. 4, art. 6 i art. 7 ust. 5 w części II protokołu 3 do Porozumienia pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości,

UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Urzędu nr 218/03/COL z dnia 12 listopada 2003 r. w sprawie pomocy państwa w postaci zróżnicowanych regionalnie składek na zabezpieczenie społeczne ⁽⁷⁾,UWZGLĘDNIAJĄC Wytoczne Urzędu ⁽⁴⁾ w sprawie stosowania i wykładni art. 61 i 62 porozumienia EOG,PO WEZWANIU zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przepisami określonymi powyżej ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Zwany dalej Urzędem.

⁽²⁾ Zwane dalej porozumieniem EOG.

⁽³⁾ Zwane dalej porozumieniem o nadzorze i trybunale.

⁽⁴⁾ Wytoczne w sprawie stosowania i wykładni art. 61 i 62 porozumienia EOG oraz art. 1 protokołu 3 porozumienia o nadzorze i trybunale, przyjęte i wydane przez Urząd Nadzoru EFTA w dniu 19 stycznia 1994 r., opublikowane w Dz.U. L 231 z 3.9.1994, suplement EOG nr 32. Wytoczne zostały ostatnio zmienione dnia 17.6.2005 r. Wytoczne zwane są dalej Wytocznymi w sprawie pomocy państwa.

⁽⁵⁾ Sprawa E-6/98 Rząd Norwegii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA [1999] Zb. Orz. Trybunału EFTA, str. 76.

⁽⁶⁾ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 172/02/COL. Wszystkie wspomniane poniżej decyzje dotyczące pomocy państwa wydane przez Urząd Nadzoru EFTA znajdują się na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/fieldswork/fieldstateaid/stateaidregistry/>

⁽⁷⁾ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 218/03/COL, opublikowana w Dz.U. L 145 z 9.6.2005, str. 25–41.

⁽⁸⁾ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 245/04/COL, opublikowana w Dz.U. C 60 z 10.3.2005, str. 9–25.

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

I. FAKTY

1. Procedura

W myśl art. 1 ust. 3 części I protokołu 3 porozumienia o nadzorze i trybunale, władze Norwegii zgłosiły zamiar zastosowania obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne w odniesieniu do przedsiębiorstw prowadzących działalność w określonych sektorach gospodarki oraz zlokalizowanych w wyznaczonych strefach geograficznych 2, 3 oraz 4 w Norwegii. Misja Norwegii przy Unii Europejskiej przesłała zgłoszenie w piśmie z dnia 26 kwietnia 2004 r., przekazując pisma z Ministerstwa Handlu i Przemysłu oraz z Ministerstwa Finansów, oba z datą 23 kwietnia 2004 r., które wpłynęły do Urzędu i zostały zarejestrowane dnia 27 kwietnia 2004 r. (nr 278992).

Po wielokrotnej wymianie korespondencji oraz spotkaniach, w których brali udział przedstawiciele Urzędu oraz władz Norwegii⁽¹⁾, uwzględniając poważne trudności, jakie miał Urząd z uznaniem zgłoszonego środka za zgodny z art. 61 porozumienia EOG, Urząd podjął decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

Decyzja Urzędu nr 245/04/COL z dnia 6 października 2004 r. w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego opublikowana została w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz suplementie EOG⁽²⁾. Urząd wezwał zainteresowane strony do przedstawienia uwag.

W piśmie Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 12 listopada 2004 r., władze Norwegii przedłożyły swoje uwagi do decyzji o wszczęciu postępowania (nr 299087). Do Urzędu nie wpłynęły uwagi od zainteresowanych stron.

2. Opis proponowanego działania

a) Informacje ogólne

Zgodnie z norweską Ustawą o ubezpieczeniach społecznych z dnia 28 lutego 1997 r. („*Low om folketrygd*”) wszyscy pracodawcy w Norwegii są zobowiązani do przekazywania obowiązkowych składek na rzecz państwowego systemu ubezpieczeń

społecznych. Składki są obliczane na podstawie wynagrodzeń brutto pracowników i różnicowane w zależności od miejsca zamieszkania pracownika. W tym celu Norwegię podzielono na pięć stref geograficznych. Strefa 1⁽³⁾ to najbardziej centralnie położona południowa część kraju obejmująca 76,6 % ludności Norwegii. Strefa 2⁽⁴⁾ to mniej centralnie położone rejony południowej Norwegii obejmujące 9,4 % ludności Norwegii. Strefa 3⁽⁵⁾ to przede wszystkim określone regiony górskie południowej Norwegii, zamieszkiwane przez 2,6 % ludności Norwegii. Strefa 4⁽⁶⁾ składa się z najdalej na północ wysuniętej południowej części Norwegii oraz Norwegii północnej, znajdującej się na południe od strefy 5. Strefę 4 zamieszkuje 9,4 % ludności. Strefa 5⁽⁷⁾ to część kraju najdalej wysunięta na północ.

W dniu 19 listopada 1997 r. Urząd wszczął formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne w Norwegii.⁽⁸⁾ W dniu 2 lipca 1998 r. Urząd przyjął decyzję⁽⁹⁾, w której stwierdził, że system uprzywilejowuje, za pośrednictwem budżetu państwa, określone przedsiębiorstwa, czego nie da się uzasadnić na podstawie ogólnej istoty i charakteru systemu, a co narusza konkurencję w Europejskim Obszarze Gospodarczym lub grozi jej naruszeniem⁽¹⁰⁾. System należało zmienić w taki sposób, aby był zgodny z zasadami porozumienia EOG.

⁽³⁾ Strefa ta obejmuje wszystkie gminy nieuwzględnione poniżej w strefach 2–5.

⁽⁴⁾ Strefa ta obejmuje: w regionie Nord-Trøndelag gminy: Meråker, Frosta, Leksvik, Mosvik, Verran; w regionie Sør-Trøndelag gminy: Ørland, Agdenes, Rissa, Bjugn, Rennebu, Meldal, w regionie Hordaland, gminy: Etne, Ølen, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Kvam, MoMidtre Gauldal, Selbu; w regionie Møre og Romsdal gminy: Vanylven, Sande, Herøy, Norddal, Stranda, Stordal, Rauma, Nesset, Midsund, Sandøy, Gjemnes, Tingvoll, Sunndal, Haram, Aukra, Eide; w regionie Sogn og Fjordane wszystkie gminy; w regionie Hordaland, gminy: Etne, Ølen, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Kvam, Modalen, Fedje, Masfjorden, Bømlo; w regionie Rogaland gminy: Hjelmeland, Suldal, Sauda, Kvitsøy, Utsira, Vindafjord, Finnøy; w regionie Vest-Agder gminy: Åseral, Audnedal, Hægebostad, Sirdal; w regionie Aust-Agder gminy: Gjerstad, Vegårshei, Åmli, Iveland, Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle; w regionie Telemark gminy: Drangedal, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke, Vinje, Nome; w regionie Buskerud gminy: Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Sigdal, Rollag, Nore oraz Uvdal; w regionie Oppland gminy: Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu, Gausdal, Søndre Land, Nordre Land; w regionie Hedmark gminy: Nord-Odal, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil, Åmot.

⁽⁵⁾ Strefa ta obejmuje: w regionie Nord-Trøndelag gminę Snåsa; w regionie Sør-Trøndelag gminy: Hemne, Snillfjord, Oppdal, Røros, Holtålen, Tydal; w regionie Oppland gminy: Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre, Vang; w regionie Hedmark gminy: Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal, Os.

⁽⁶⁾ Strefa ta obejmuje: w regionie Troms, gminy niewymienione poniżej w strefie V; w regionie Nordland, wszystkie gminy; w regionie Nord-Trøndelag gminy: Namsos, Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Fosnes, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka; w regionie Sør-Trøndelag gminy: Hitra, Frøya, Åfjord, Roan, Osen; w regionie Møre og Romsdal gminę Smøla.

⁽⁷⁾ Strefa ta obejmuje: wszystkie gminy regionie Finnmark; w regionie Troms gminy: Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa oraz Kvænangen.

⁽⁸⁾ Decyzja nr 246/97/COL.

⁽⁹⁾ Decyzja nr 165/98/COL.

⁽¹⁰⁾ Zwany dalej EOG.

⁽¹⁾ Bardziej szczegółowe informacje na temat korespondencji między Urzędem a władzami Norwegii znajdują się w decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, decyzja nr 245/04/COL, opublikowana w Dz.U. C 60 z 10.3.2005, str. 9–25.

⁽²⁾ Opublikowano w Dz.U. C 60 z 10.3.2005, str. 9–25.

W dniu 2 września 1998 r. władze Norwegii wszczęły postępowanie na mocy art. 36 ust. 1 porozumienia o nadzorze i trybunale przed Trybunałem EFTA, wnosząc o uchylenie decyzji z dnia 2 lipca 1998 r.

W dniu 20 maja 1999 r.⁽¹⁾ Trybunał odrzucił wniosek o uchylenie decyzji oraz utrzymał w mocy decyzję Urzędu. Trybunał potwierdził, że system zróżnicowanych składek na ubezpieczenie społeczne stanowił pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

W celu wykonania decyzji Urzędu z dnia 2 lipca 1998 r. władze Norwegii zaproponowały nowe uregulowania w sprawie zróżnicowanych regionalnie składek na ubezpieczenie społeczne. W dniu 22 września 1999 r. Urząd zaakceptował nowe regulacje na czas ograniczony do dnia 31 grudnia 2003 r.⁽²⁾

W dniu 21 grudnia 2000 r. Komisja Europejska podjęła negatywną decyzję w sprawie systemu pomocy w postaci obniżonych składek na ubezpieczenie społeczne, który zgłosiła Szwecja⁽³⁾. W powyższej decyzji Komisja wskazała, że Norwegia w piśmie z dnia 27 lipca 2000 r. przedłożyła uwagi do decyzji o wszczęciu postępowania w sprawie Szwecji, ale także potwierdziła także, że posiada podobny system.

W trakcie kilku spotkań przedstawicieli władz Norwegii oraz Urzędu, jak również Urzędu i Komisji Europejskiej system norweski został omówiony w świetle decyzji dotyczącej Szwecji. Biorąc pod uwagę podobieństwa między systemami w Norwegii i Szwecji, oraz aby zapewnić równe warunki w obrębie EOG, Urząd, w piśmie z dnia 4 czerwca 2002 r. (nr dok.: 02-4189 D), skierowanym do władz Norwegii, uznał za konieczne sprawdzenie zgodności norweskiego systemu z zasadami pomocy państwa oraz rozpoczął jego formalny przegląd.

W decyzji z dnia 25 września 2002 r.⁽⁴⁾ Urząd uznał, że system zróżnicowanych regionalnie składek na ubezpieczenie społeczne nie kwalifikuje się do odstępstwa na mocy art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG oraz zaproponował przyjęcie odpowiednich środków, wzywając do wyeliminowania wszelkiej pomocy niezgodnej z porozumieniem EOG przewidzianej w systemie, lub do zapewnienia zgodności systemu z zasadami pomocy państwa ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2004 r.

W piśmie Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 29 października 2002 r., które wpłynęło do Urzędu i zostało zarejestrowane dnia 31 października 2002 r. (nr dok.: 02-7855 A), władze Norwegii przyjęły odpowiednie środki.

W marcu 2003 r. władze Norwegii zgłosiły Urzędowi trzyletni okres przejściowy, od 2004 do 2007 r., przeznaczony na stopniowe dostosowanie stawek składek na ubezpieczenie społeczne, stosowanych w strefie 3 i 4 (nr dok.: 03-1846 A). Zgodnie ze zgłoszeniem stawki składek na ubezpieczenia społeczne miały przedstawiać się następująco⁽⁵⁾:

Tabela 1

	stawki w 2003 r.	stawki w 2004 r.	stawki w 2005 r.	stawki w 2006 r.	stawki w 2007 r.
strefa 1	14,1	14,1	14,1	14,1	14,1
strefa 2	10,6	14,1	14,1	14,1	14,1
strefa 3	6,4	8,3	10,2	12,1	14,1
strefa 4	5,1	7,3	9,5	11,7	14,1

W piśmie z dnia 15 kwietnia 2003 r. (nr dok.: 03-2467 A) władze Norwegii zgłosiły także dalsze stosowanie zróżnicowanych regionalnie składek na ubezpieczenie społeczne w regionach Nord-Troms oraz Finnmark (strefa 5). Powyższe zgłoszenie zostało jednak wycofane w piśmie od Ambasadora Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 4 lipca 2003 r. (nr dok.: 03-4403 A), gdyż państwa EFTA uzgodniły w Stałym Komitecie Państw EFTA w dniu 1 lipca 2003 r. (nr 2/2003/SC) oraz w odniesieniu do art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale, że obecny system w strefie 5 jest zgodny z porozumieniem EOG z uwagi na szczególne warunki, którymi charakteryzuje się ta strefa.

Po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego na mocy decyzji z dnia 16 lipca 2003 r.⁽⁶⁾ oraz zgodnie z wyrokiem Trybunału EFTA w sprawie E-6/98⁽⁷⁾, Urząd uznał, że obniżone stawki składek na ubezpieczenie społeczne w strefie 2, 3 i 4 stanowiły wypłatę pomocy. Decyzją nr 218/03/COL z dnia 12 listopada 2003 r. Urząd zatwierdził jednak trzyletni okres przejściowy dla stosowania zróżnicowanych regionalnie składek na ubezpieczenie społeczne w strefie 3 i 4. W decyzji tej Urząd stwierdził, że podniesienie składek na ubezpieczenie społeczne, bez zastosowania okresu przejściowego, miałyby niekorzystne skutki dla zatrudnienia. Stopniowe wycofywanie zróżnicowanych stawek podatkowych przez okres trzech lat oznaczałoby, zdaniem Urzędu, że roczny wzrost kosztów dla przedsiębiorstw byłyby rozłożony w czasie. W przeciwnym razie natychmiastowe zniesienie obecnego systemu spowodowałoby szok kosztowy dla zainteresowanych przedsiębiorstw. Właściwy okres przejściowy wydawał się godny zalecenia w celu złagodzenia efektu szoku oraz dania przedsiębiorstwom czasu na dostosowanie do nowych warunków gospodarczych.

⁽¹⁾ Sprawa E-6/98 *Rząd Norwegii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA* [1999] Zb. Orz. Trybunału EFTA, str. 76.

⁽²⁾ Decyzja nr 228/99/COL.

⁽³⁾ Opublikowano w Dz.U. L 244 z 14.9.2001, str. 32.

⁽⁴⁾ Decyzja nr 172/02/COL.

⁽⁵⁾ Przedsiębiorstwa w określonych sektorach gospodarki płaciłyby pełną stawkę w wysokości 14,1 %, zgodnie z dotychczasową praktyką w ramach systemu zatwierdzonego przez Urząd decyzją z dnia 22 września 1999 r. Władze Norwegii poinformowały Urząd o zamiarze dalszego stosowania stawek z 2003 r. w zakresie, który byłby zgodny z zasadą *de minimis*.

⁽⁶⁾ Decyzja nr 141/03/COL.

⁽⁷⁾ Sprawa E-6/98 *Rząd Norwegii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA* [1999] Zb. Orz. Trybunału EFTA, str. 76.

b) Opis dotychczas zgłoszonego środka w zakresie zróżnicowanych regionalnie składek na ubezpieczenie społeczne w określonych sektorach gospodarki

1) Opis głównych cech środka

W kwietniu 2004 r. władze Norwegii zgłosiły Urzędowi zamiar stosowania w przypadku określonych sektorów gospodarki, od dnia 1 stycznia 2005 r. przez czas nieokreślony, zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenia społeczne, które stosowane były do końca 2003 roku w strefie 1, 2, 3 i 4. Stawki te przedstawiono powyżej w tabeli 1 dla roku 2003. Strefy 5 nie ujęto w zgłoszeniu, gdyż tamtejsza stawka wynosi zero zgodnie z decyzją Stałego Komitetu Państw EFTA nr 2/2003/SC z dnia 1 lipca 2003 r.

Zgłoszony środek byłby stosowany wyłącznie w odniesieniu do określonych sektorów gospodarki, które, według władz

Norwegii, nie podlegają konkurencji ze strony przedsiębiorstw z pozostałych państw EOG. Zdaniem władz Norwegii działanie takie nie miało mieć wpływu na wymianę handlową w sektorach gospodarki korzystających z planowanego stosowania obniżonych stawek na ubezpieczenie społeczne. Władze Norwegii uznały zatem, że zgłoszony środek nie stanowił pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

Władze Norwegii oceniły narażenie na konkurencję na podstawie sprawozdania ekonomicznego przygotowanego przez niezależną firmę doradczą ECON we współpracy z norweską kancelarią prawną (zwane dalej: „sprawozdanie ECON”). Poniższą listę sektorów rzekomo niepodlegających konkurencji ze strony przedsiębiorstw w innych państwach EOG oraz odpowiednio objętych zgłoszonym środkiem, sporządzono na podstawie oceny zawartej w sprawozdaniu ECON:

Tabela 2

kod NACE (*)	strefa 2	strefa 3	strefa 4
01.300 Uprawy rolne połączone z chowem zwierząt (działalność mieszana)	n/d (**)	n/d	0
22.120 Wydawanie gazet	0/2	0/2	0/2
22.210 Drukowanie gazet	0/2	0/2	0/2
35.111 Produkcja i naprawa statków i kadłubów o tonażu brutto ponad 100 ton	0/2	0/2	0/2
35.113 Produkcja i naprawa statków o tonażu brutto poniżej 100 ton	0/2	0/2	0/2
40.120 Przesyłanie energii elektrycznej	0	0	0
45.110 Burzenie i rozbiórka obiektów budowlanych; roboty ziemne	0	0	0
45.212 Budownictwo ogólne oraz inżynieria lądowa i wodna	0	0	0
45.221 Prace blacharskie	n/d	n/d	0
45.229 Pozostałe wykonywanie pokryć i konstrukcji dachowych	n/d	n/d	0
45.230 Budowa dróg szybkiego ruchu, dróg, lotnisk i obiektów sportowych	0	0	0
45.240 Budowa obiektów inżynierii wodnej	0	n/d	n/d
45.250 Pozostałe specjalistyczne roboty budowlane	0	0	0
45.310 Wykonywanie instalacji elektrycznych	0	0	0
45.320 Wykonywanie robót budowlanych izolacyjnych	n/d	n/d	0
45.330 Wykonywanie instalacji ciepłych, wodnych, wentylacyjnych i gazowych	0	0	0
45.340 Wykonywanie pozostałych instalacji budowlanych	0	n/d	0
45.442 Szklenie	n/d	n/d	0
45.450 Wykonywanie pozostałych robót budowlanych wykończeniowych	0	n/d	0
45.500 Wynajem sprzętu budowlanego i burzącego wraz z obsługą operatorską	n/d	0	0
50.200 Obsługa i naprawa pojazdów mechanicznych	0	0	0
50.301 Sprzedaż hurtowa i komisowa części i akcesoriów do pojazdów mechanicznych	0	n/d	0
50.302 Sprzedaż detaliczna części i akcesoriów do pojazdów mechanicznych	0	0	0

kod NACE (*)	strefa 2	strefa 3	strefa 4
50.500 Sprzedaż detaliczna paliw do pojazdów samochodowych	0	0	0
51.170 Działalność agentów zajmujących się sprzedażą: żywności, napojów i wyrobów tytoniowych	n/d	n/d	0/2
51.180 Działalność agentów specjalizujących się w sprzedaży określonego towaru lub określonej grupy towarów, gdzie indziej niesklasyfikowana	n/d	n/d	0
51.210 Sprzedaż hurtowa zboża, nasion i pasz dla zwierząt	0	0	0
51.220 Sprzedaż hurtowa kwiatów i roślin	n/d	n/d	0
51.389 Sprzedaż hurtowa mięczaków, gdzie indziej niesklasyfikowana	n/d	n/d	0
51.390 Niewyspecjalizowana sprzedaż hurtowa żywności, napojów i wyrobów tytoniowych	n/d	0	0
51.421 Sprzedaż hurtowa odzieży	0	0	0
51.434 Sprzedaż hurtowa płyt gramofonowych, kaset, CD, DVD oraz wideo	n/d	n/d	0
51.460 Sprzedaż hurtowa wyrobów farmaceutycznych	n/d	n/d	0
51.477 Sprzedaż hurtowa towarów sportowych, gier i zabawek	0	n/d	n/d
51.479 Sprzedaż hurtowa artykułów użytku domowego i osobistego, gdzie indziej niesklasyfikowana	n/d	n/d	0
51.520 Sprzedaż hurtowa metali i rud metali	n/d	n/d	0
51.532 Sprzedaż hurtowa tarcicy	0	0	0
51.533 Sprzedaż hurtowa farb i lakierów	n/d	n/d	0
51.539 Sprzedaż hurtowa materiałów budowlanych, gdzie indziej niesklasyfikowana	0	n/d	0
51.561 Sprzedaż hurtowa papieru i tektury	0	n/d	0
51.840 Sprzedaż hurtowa komputerów, komputerowych urządzeń peryferyjnych i oprogramowania	0	0	0
51.850 Sprzedaż hurtowa pozostałych maszyn i urządzeń biurowych	n/d	n/d	0
51.872 Sprzedaż hurtowa wyposażenia statków oraz sprzętu rybackiego	n/d	n/d	0
51.900 Pozostała sprzedaż hurtowa	0	0	0
52.110 Sprzedaż detaliczna w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów lub wyrobów tytoniowych	0/2	0/2	0/2
52.120 Pozostała sprzedaż detaliczna w niewyspecjalizowanych sklepach	0/2	0/2	0/2
52.220 Sprzedaż detaliczna mięsa i wyrobów mięsnych	0	n/d	n/d
52.230 Sprzedaż detaliczna ryb, skorupiaków i mięczaków	n/d	n/d	0
52.241 Sprzedaż detaliczna chleba, ciast, wyrobów piekarniczych i cukierniczych	0	n/d	0
52.271 Sprzedaż detaliczna zdrowej żywności	n/d	n/d	0
52.279 Sprzedaż detaliczna żywności, napojów i wyrobów tytoniowych w wyspecjalizowanych sklepach, gdzie indziej niesklasyfikowana	n/d	n/d	0
52.310 Sprzedaż detaliczna wyrobów farmaceutycznych	0	0	0
52.330 Sprzedaż detaliczna kosmetyków i artykułów toaletowych	n/d	n/d	0

kod NACE (*)	strefa 2	strefa 3	strefa 4
52.410 Sprzedaż detaliczna wyrobów włókienniczych	0	0	0
52.420 Sprzedaż detaliczna odzieży	0/2	0/2	0/2
52.431 Sprzedaż detaliczna obuwia	0	0	0
52.441 Sprzedaż detaliczna sprzętu oświetleniowego	n/d	n/d	0
52.442 Sprzedaż detaliczna wyrobów porcelanowych i szklanych	n/d	n/d	0
52.443 Sprzedaż detaliczna mebli	0/2	0/2	0/2
52.449 Sprzedaż detaliczna nonelektrycznych artykułów gospodarstwa domowego, gdzie indziej niesklasyfikowana	n/d	0	0
52.451 Sprzedaż detaliczna elektrycznych artykułów gospodarstwa domowego oraz artykułów radiowo-telewizyjnych	0	0	0
52.453 Sprzedaż detaliczna instrumentów muzycznych oraz nut	n/d	n/d	0
52.461 Sprzedaż detaliczna wyrobów metalowych, farb i szkła	0/2	0/2	0/2
52.463 Sprzedaż detaliczna farb i lakierów	0	0	n/d
52.464 Sprzedaż detaliczna drewna	n/d	n/d	0/2
52.469 Sprzedaż detaliczna wyrobów metalowych, farb i szkła, gdzie indziej niesklasyfikowana	n/d	0	0
52.481 Sprzedaż detaliczna zegarków, artykułów fotograficznych oraz optycznych	n/d	0	0
52.482 Sprzedaż detaliczna wyrobów ze złota i srebra	n/d	0	0
52.483 Sprzedaż detaliczna towarów sportowych, gier i zabawek	n/d	n/d	0
52.484 Sprzedaż detaliczna kwiatów i roślin	n/d	n/d	0
52.485 Sprzedaż detaliczna komputerów, sprzętu biurowego i telekomunikacyjnego	n/d	n/d	0
52.489 Sprzedaż detaliczna w wyspecjalizowanych sklepach, gdzie indziej niesklasyfikowana	n/d	0	0
52.612 Sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej wyrobów włókienniczych, odzieży, obuwia, akcesoriów podróżniczych oraz wyrobów ze skóry	0	n/d	n/d
52.619 Pozostała sprzedaż detaliczna wyspecjalizowanego asortymentu towarów prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej	0	n/d	0
52.630 Pozostała sprzedaż detaliczna poza siecią sklepową	n/d	n/d	0
52.720 Naprawy elektrycznych artykułów gospodarstwa domowego	n/d	n/d	0
55.301 Restauracje i kawiarnie	0	0	0
55.302 Bary szybkiej obsługi, bary sałatkowe oraz bary z hot dogami	n/d	0	0
55.401 Bary	0	0	0
55.510 Stołówki	0	n/d	0
55.520 Katering	0	n/d	0
60.220 Działalność taksówek	n/d	0	0
63.110 Przeładunek towarów	0	n/d	0
63.120 Przechowywanie i magazynowanie	n/d	n/d	0

kod NACE (*)	strefa 2	strefa 3	strefa 4
63.211 Centralne agencje zaopatrzenia w towary i usługi transportowe	0	0	0
63.212 Miejsca parkingowe i parkingi	n/d	n/d	0
63.213 Punkty pobierania opłat	n/d	n/d	0
63.219 Pozostałe usługi związane z transportem lądowym	0	0	0
63.221 Działalność portów	n/d	n/d	0
63.229 Pozostała działalność wspomagająca transport wodny	n/d	n/d	0
63.230 Pozostała działalność wspomagająca transport lotniczy	0	0	0
63.302 Agencje turystyczne	n/d	0	0
63.401 Działalność przedsiębiorstw spedycyjnych	0	0	0
63.409 Pozostała działalność przedsiębiorstw spedycyjnych	n/d	n/d	0
64.110 Działalność poczty państwowej	0	0	0
64.120 Działalność kurierów inna niż poczty państwowej	n/d	0	0
64.210 Usługi telefonii stacjonarnej	0	n/d	0
64.220 Usługi telefonii komórkowej	0	n/d	0
64.230 Usługi internetowe	n/d	n/d	0
64.240 Pozostałe usługi telekomunikacyjne	n/d	n/d	0
65.120 Pozostałe pośrednictwo pieniężne	0	0	0
65.220 Pozostałe formy udzielania kredytów	0	n/d	0
65.239 Pozostałe formy zarządzania papierami wartościowymi	n/d	n/d	0
66.010 Ubezpieczenia na życie	n/d	n/d	0
66.030 Ubezpieczenia inne niż na życie	0	0	0
67.130 Działalność pomocnicza związana z pośrednictwem finansowym	n/d	n/d	0
67.200 Działalność pomocnicza związana z ubezpieczeniami i funduszami emerytalno-rentowymi	n/d	0	0
70.111 Spółdzielnie mieszkaniowe	n/d	n/d	0
70.112 Pozostałe formy zagospodarowania i sprzedaży nieruchomości	n/d	n/d	0
70.120 Kupno i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek	n/d	0	0
70.202 Pozostałe formy wynajmu nieruchomości na własny rachunek	0	0	0
70.310 Działalność agencji obsługi nieruchomości	n/d	n/d	0
70.321 Zarządzanie nieruchomościami na podstawie umowy lub za opłatą	n/d	0	0
70.322 Usługi dozorstwa	n/d	n/d	0
71.110 Wynajem samochodów osobowych	n/d	n/d	0
71.320 Wynajem maszyn i urządzeń dla prowadzenia robót budowlanych wodnych i lądowych	n/d	n/d	0

kod NACE (*)	strefa 2	strefa 3	strefa 4
71.340 Wynajem pozostałych maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowany	n/d	n/d	0
71.400 Wynajem artykułów użytku osobistego i domowego, gdzie indziej niesklasyfikowany	0	n/d	0
72.500 Konserwacja i naprawa maszyn biurowych, księgujących i liczących	n/d	n/d	0
74.110 Działalność prawnicza	n/d	n/d	0
74.121 Działalność rachunkowo-księgowa	0	0	0
74.122 Badanie ksiąg handlowych	0	0	0
74.130 Badania rynku i opinii publicznej	n/d	n/d	0
74.140 Doradztwo w zakresie działalności gospodarczej i zarządzania	0	n/d	0
74.203 Miernictwo geodezyjne	n/d	n/d	0
74.300 Badania i analizy techniczne	0	0	0
74.400 Reklama	0	n/d	0
74.501 Rekrutacja pracowników i pozyskiwanie personelu	0	0	0
74.600 Działalność detektywistyczna i ochroniarska	0	0	0
74.700 Sprzątanie i czyszczenie obiektów	0	0	0
74.810 Działalność fotograficzna	n/d	n/d	0
74.820 Działalność związana z pakowaniem	n/d	n/d	0
74.851 Działalność związana z usługami sekretarskimi	n/d	0	0
74.852 Działalność związana z tłumaczeniami	n/d	n/d	0
74.871 Inkaso, działalność związana z udzielaniem kredytów	n/d	n/d	0
74.877 Działalność targowa, wystawiennicza oraz organizacja kongresów	n/d	n/d	0
74.879 Prowadzenie pozostałej działalności gospodarczej, gdzie indziej niesklasyfikowane	0	0	0
75.110 Kierowanie podstawowymi rodzajami działalności publicznej	0	0	0
75.120 Kierowanie działalnością urzędów odpowiedzialnych za ochronę zdrowia, edukację, usługi kulturalne i pozostałe usługi socjalne, z wyłączeniem ubezpieczeń społecznych	0	0	0
75.130 Kierowanie i udział w pracach mających na celu zwiększenie efektywności gospodarowania	0	0	0
75.140 Pomocnicza działalność usługowa na rzecz całej administracji państwowej	0	n/d	0
75.220 Działalność w zakresie obrony narodowej	0	0	0
75.230 Wymiar sprawiedliwości i sądownictwo	0	0	0
75.240 Bezpieczeństwo publiczne, prawo i porządek publiczny	0	0	0
75.250 Ochrona przeciwpożarowa	0	0	0
75.300 Działalność w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia społecznego	0	0	0
80.102 Szkolnictwo podstawowe i gimnazjalne	0	0	0

kod NACE (*)	strefa 2	strefa 3	strefa 4
80.103 Szkolnictwo specjalne dla niepełnosprawnych	0	0	0
80.210 Szkolnictwo średnie ogólne	0	0	0
80.309 Kształcenie w innych szkołach wyższych	n/d	n/d	0/2
80.410 Działalność szkół nauki jazdy	n/d	n/d	0
80.421 Kształcenie w ludowych szkołach wyższych	0	0	0
80.423 Działalność w zrzeszeniach szkolnictwa dla dorosłych	n/d	0	0
80.424 Działalność miejskich szkół muzycznych	n/d	0	0
80.429 Pozostałe formy kształcenia	0	0	0
85.114 Instytucje rehabilitacyjne	0	0	0
85.116 Szpitale psychiatryczne dla dorosłych	0	0	n/d
85.118 Zakłady pielęgnacyjno-opiekuńcze	0	0	0
85.121 Lekarze pierwszego kontaktu	n/d	n/d	0
85.122 Lekarze specjaliści poza psychiatrami	n/d	n/d	0
85.130 Praktyka stomatologiczna	0	0	0
85.142 Usługi fizjoterapeutyczne	n/d	n/d	0
85.143 Opieka zdrowotna w szkołach, opieka zdrowotna nad matką i dzieckiem	0	n/d	n/d
85.144 Pozostała profilaktyka zdrowotna	n/d	0	0
85.147 Usługi pogotowia ratunkowego	0	0	0
85.149 Pozostała działalność w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego	0	0	0
85.200 Działalność weterynaryjna	0	0	0
85.311 Instytucje opieki nad dzieckiem	0	n/d	n/d
85.312 Instytucje dla osób uzależnionych od alkoholu i narkotyków	0	0	0
85.319 Pozostałe instytucje opieki społecznej	n/d	0	0
85.321 Usługi pomocy domowej	n/d	n/d	0
85.322 Domy dla osób starszych i niepełnosprawnych	n/d	n/d	0
85.323 Usługi opieki nad dzieckiem	0	n/d	0
85.324 Usługi opieki społecznej bez zakwaterowania dla osób uzależnionych od alkoholu oraz narkotyków	n/d	0	0
85.325 Usługi poradnictwa rodzinnego	n/d	n/d	0
85.326 Działalność miejskich biur opieki społecznej	n/d	n/d	0
85.327 Edukacja przedszkolna oraz żłobki i przedszkola	0	0	0
85.331 Opieka nad dziećmi w wieku szkolnym	n/d	n/d	0
85.333 Dzienna opieka nad osobami starszymi oraz niepełnosprawnymi	n/d	n/d	0

kod NACE (*)	strefa 2	strefa 3	strefa 4
85.334 Szkolenie zawodowe ukierunkowane na zwykły rynek pracy	0	0	0
85.335 Stała działalność zakładów pracy chronionej	0	0	0
85.336 Działalność organizacji opieki społecznej	n/d	n/d	0
85.337 Ośrodki dla osób ubiegających się o azyl	0	0	0
85.338 Zatrudnienie/szkolenia zawodowe w ramach gminnych wydziałów zdrowia i spraw społecznych	0	n/d	n/d
85.339 Pozostałe usługi opieki społecznej bez zakwaterowania	n/d	0	n/d
90.010 Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków	0	n/d	0
90.020 Wywóz i unieszkodliwianie pozostałych odpadów	0	0	0
91.110 Działalność organizacji komercyjnych i organizacji pracodawców	n/d	0	0
91.200 Działalność związków zawodowych	n/d	n/d	0
91.310 Działalność organizacji religijnych	0	0	0
91.330 Działalność pozostałych organizacji członkowskich, gdzie indziej niesklasyfikowana	0	n/d	0
92.110 Produkcja filmów i nagrań wideo	n/d	n/d	0
92.130 Projekcja filmów	n/d	n/d	0
92.200 Działalność radiowa i telewizyjna	0	n/d	0
92.320 Działalność obiektów kulturalnych	0	n/d	0
92.330 Działalność wesołych miasteczek i parków rozrywki	n/d	n/d	0
92.400 Działalność agencji informacyjnych	n/d	n/d	0
92.510 Działalność bibliotek i archiwów	0	n/d	0
92.521 Działalność muzeów	0	0	0
92.522 Ochrona zabytków	n/d	0	0
92.610 Działalność obiektów sportowych i stadionów	0/2	0	0
92.621 Kluby i zrzeszenia sportowe	0	0	0
92.629 Pozostała działalność związana ze sportem, gdzie indziej niesklasyfikowana	n/d	n/d	0
92.721 Działalność firm zajmujących się organizacją zajęć rekreacyjnych	n/d	0	n/d
92.729 Pozostała działalność rekreacyjna, gdzie indziej niesklasyfikowana	0	0	0
93.010 Pranie i czyszczenie wyrobów włókienniczych i futrzarskich	0	0	0
93.020 Fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne	n/d	0	0
93.030 Pogrzeby i działalność pokrewna	n/d	n/d	0
93.040 Działalność związana z poprawą kondycji fizycznej	0	0	0

(*) Lista sektorów NACE zgodnie z klasyfikacją norweskiego Urzędu Statystycznego.

(**) W tabeli cyfra 0 oznacza, zdaniem władz Norwegii, brak oddziaływania na wymianę handlową w danym sektorze, cyfra 0/2 oznacza, że niektóre przedsiębiorstwa danego sektora w ramach obecnej strefy podlegają konkurencji.

Oznaczenie n/d – „nie dotyczy”. Oznacza ono, zgodnie z badaniem przeprowadzonym w sprawozdaniu ECON, brak przedsiębiorstw działających w danym sektorze, które przekroczyłyby próg *de minimis* w danej strefie.

Na podstawie sprawozdania ECON władze Norwegii ustaliły następujące kryteria służące rozróżnieniu przedsiębiorstw, które nie podlegają konkurencji ze strony przedsiębiorstw z siedzibą w pozostałych państwach EOG, oraz tych przedsiębiorstwa, które podlegają konkurencji na terenie całego EOG w ramach sektorów gospodarki oznaczonych cyframi 0/2:

— **NACE 22.120 i 22.210: Wydawanie i drukowanie gazet**

Ze względu na język, kulturę i odległość wydawanie i drukowanie gazet lokalnych uznaje się za działalność prowadzoną wyłącznie na rynkach lokalnych. Gazetę, która nie ma zasięgu ogólnokrajowego, uznaje się za gazetę lokalną.

— **NACE 35.111 i 35.113: Produkcja i naprawa statków i kadłubów o tonażu ponad i poniżej 100 ton**

O ile naprawa dotyczy statków operujących na wodach Norwegii lub znajdujących się w nagłych trudnościach, uznaje się, że dane stocznie prowadzą działalność lokalnie i stąd nie podlegają konkurencji ze strony pozostałych państw EOG.

— **NACE 51.170: Działalność agentów zajmujących się sprzedażą: żywności, napojów i wyrobów tytoniowych**

Władze Norwegii nie udzieliły żadnych dalszych wyjaśnień dotyczących kryteriów kwalifikowania mających zastosowanie do przedsiębiorstw powyższego sektora. Zgodnie ze sprawozdaniem ECON niemożliwe było rozróżnienie, na podstawie dostępnych informacji, przedsiębiorstw podlegających konkurencji od tych, które jej nie podlegają.

— **NACE 52.110: Sprzedaż detaliczna w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów lub wyrobów tytoniowych**

Przedsiębiorstwa zlokalizowane w odległości ponad 150 km od konkurentów po drugiej stronie granicy państwowej uznaje się za niepodlegające konkurencji ze strony innych państw EOG. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze Norwegii zastosowanie kryterium odległości 150 km ustalono poprzez określenie najbliższych konkurentów, usytuowanych po drugiej stronie granicy w stosunku do przedsiębiorstw, posiadających standardową klasyfikację branżową 52.110, sprzedaż detaliczna w niewyspecjalizowanych sklepach. Rozważono warunki konkurencji, w których działają przedsiębiorstwa zlokalizowane w różnych odległościach od najbliższego konkurenta po drugiej stronie granicy. Na podstawie wniosków zawartych w sprawozdaniu ECON władze Norwegii uznały, że prawdopodobieństwo, iż przedsiębiorstwa położone dalej niż 150 km od konkurenta podlegają konkurencji ze strony innych przedsiębiorstw z pozostałych państw EOG, jest niskie. Władze Norwegii uznały, że faktyczne istnienie konkurencji zależy od asortymentu oferowanych towarów.

— **NACE 52.120, 52.420 i 52.443: Pozostała sprzedaż detaliczna w niewyspecjalizowanych sklepach, sprzedaż detaliczna odzieży oraz sprzedaż detaliczna mebli**

Pomimo faktu, że odległość od konkurenta po drugiej stronie granicy ma znaczenie, władze Norwegii przyznają, że trudno jest określić absolutną i decydującą granicę między przedsiębiorstwami podlegającymi wymianie handlowej w ramach EOG a tymi, które jej nie podlegają. Podczas gdy, w myśl wniosków sformułowanych w sprawozdaniu ECON, przedsiębiorstwa zlokalizowane ok. 200 km od stosunkowo dużego centrum handlowego po drugiej stronie granicy, podlegają konkurencji, natomiast przedsiębiorstwa usytuowane bliżej granicy, bez żadnego większego centrum handlowego po drugiej stronie granicy, nie podlegają konkurencji. Niemniej jednak, idąc tokiem rozumowania przyjętym w NACE 52.110, władze Norwegii wyjaśniły w zgłoszeniu, że odległość 200 km wydaje się właściwym obiektywnym kryterium ustalenia skutku wywiezranego na wymianę handlową w tym sektorze.

— **NACE 52.461 i 52.464: sprzedaż detaliczna wyrobów metalowych, farb i szkła oraz sprzedaż detaliczna drewna**

Władze Norwegii wyjaśniły, że przedsiębiorstwa usytuowane w „znacznej odległości od granicy państwowej” nie podlegają konkurencji ze strony przedsiębiorstw z pozostałych państw EOG. Na podstawie udzielonych informacji, „znaczna odległość od granicy państwowej” oznacza, że nie opłacałoby się podróżowanie w obie strony w ciągu jednego dnia, przy czym odległość zależy m. in. od rodzaju drogi oraz warunków ruchu drogowego. Przedsiębiorstwa zlokalizowane regionach: Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane i Møre og Romsdal mogą korzystać z obniżonych składek na ubezpieczenie społeczne, ponieważ nie podlegają konkurencji ze strony innych Państw EOG. Nie uwzględniono przedsiębiorstw z innych państw.

— **NACE 80.309: kształcenie w innych szkołach**

Zgłoszenie dotyczy wyłącznie szkoleń dla osób dorosłych, które uznawane są za niepodlegające wymianie handlowej. Jeśli chodzi o szkolnictwo średnie i wyższe, władze Norwegii oznaczyły je cyfrą 2, co oznacza, że dana działalność podlega konkurencji.

— **NACE 92.610: działalność obiektów sportowych i stadionów**

Klub sportowy uznaje się za lokalny, jeśli nie należy do najwyższej ligi w ramach swojej dyscypliny. Pozostałe obiekty sportowe uznaje się za lokalne, o ile używane są przede wszystkim przez kluby lokalne, społeczność lokalną w gminie oraz osoby odwiedzające w ramach wycieczek jednodniowych, nie posiadając ofert konkurencyjnych w innych państwach EOG.

2) Metoda przyjęta przy wyborze przedsiębiorstw objętych zgłoszonym środkiem, polegającym na zastosowaniu zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne

Zgłoszony środek obejmuje sektory gospodarki określone w sprawozdaniu ECON i wymienione powyżej. Sprawozdanie ECON oparto na ocenie powiązań konkurencyjnych („competition interfaces” – „konkurranseflater”) między przedsiębiorstwami usytuowanymi w strefie 2, 3 i 4 w Norwegii oraz w pozostałych państwach EOG. Zawierało ono listę sektorów przypuszczalnie niepodlegających konkurencji ze strony pozostałych państw EOG.

Na podstawie danych regionalnych dotyczących wywozu i przywozu w odniesieniu do danych stref, przekazanych przez norweski Urząd Statystyczny, sporządzono listę sektorów gospodarki nie podlegających konkurencji ze strony pozostałych państw EOG w sektorze produkcyjnym. Zgodnie z wyjaśnieniami władz Norwegii, przedstawionymi w piśmie z dnia 12 listopada 2004 r., występowanie bezpośredniej wymiany handlowej w prawie wszystkich sektorach produkcyjnych (NACE 15 do NACE 37) pozwoliło ECON wysnuć wniosek, że praktycznie wszystkie te sektory mogą podlegać konkurencji ze strony przedsiębiorstw z pozostałych państw EOG. Władze Norwegii wyjaśniły także, że tylko nieliczne sektory (wydawanie i drukowanie gazet, budowa statków) uznano, pomimo powyższego, za działające na rynkach lokalnych wyłącznie z racji charakteru tych podsektorów, a nie na podstawie analizy przywozu/wywozu.

W przypadku przedsiębiorstw sektora usług (NACE 50 do NACE 99) kwestia podlegania konkurencji zostało zbadana przede wszystkim na podstawie wiedzy na temat sytuacji rynkowej w różnych sektorach biznesu oraz rozmów przeprowadzonych z przedstawicielami wybranych przedsiębiorstw w strefie 2, 3 i 4 w Norwegii.

Brak wyraźnego odwołania do metody, którą przyjęto w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorstwa w sektorze dostaw energii elektrycznej, gazu i wody (NACE 40) lub w sektorze budowlanym (NACE 45) podlegają konkurencji, pomimo uwzględnienia w zgłoszeniu znacznej liczby podsektorów budownictwa.

Wymiana handlowa wewnątrz EOG, według sprawozdania ECON, nie miała wpływu na działalność o charakterze czysto lokalnym. Aby działalność mogła zostać uznana za czysto lokalną w rozumieniu sprawozdania ECON, w stosownym sektorze i na danym obszarze muszą być spełnione łącznie dwa warunki: przedsiębiorstwa danego sektora same nie biorą udziału w działalności transgranicznej, a dana działalność prowadzona w określonym regionie nie może być w stanie przyciągnąć klientów z innych miejsc.

W myśl sprawozdania stwierdzenie powiązań konkurencyjnych można by wykorzystać do sporządzenia propozycji zasad, które

w miarę możliwości uwzględniałyby stary system obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne w sektorach gospodarki niepodlegających konkurencji wewnątrz EOG⁽¹⁾. Sprawozdanie ECON nie zawiera żadnej propozycji zasad, co miałyby miejsce w przypadku programu pomocy; takiej propozycji nie przedstawiono też w zgłoszeniu.

We wstępie do sprawozdania, firma ECON stwierdziła, że zabrakło czasu i środków na przeprowadzenie dokładnego badania konkurencji we wszystkich sektorach gospodarki ujętych w sprawozdaniu, oraz że może to doprowadzić do przeszacowania lub niedoszacowania konkurencji z przedsiębiorstwami w innych państwach EOG⁽²⁾. Niemniej jednak ECON uważa, że wyniki przedstawione w sprawozdaniu pozwalają na uzyskanie właściwego obrazu konkurencji, która ma miejsce między przedsiębiorstwami w EOG.

3. Wątpliwości wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania

Dnia 6 października 2004 r. Urząd zdecydował o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie propozycji systemu zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne w określonych sektorach gospodarki. Urząd uznał, że proponowane zastosowanie obniżonych stawek składek w strefie 2, 3 i 4 dotyczyło bardzo szerokiego zakresu sektorów gospodarki oraz przedsiębiorstw. Zgłoszony środek powiełał w znacznym stopniu wcześniejszy system zróżnicowanych regionalnie oraz obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne, który Urząd uznał za pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem⁽³⁾.

Podstawową różnicą między wcześniej ocenianym systemem a środkiem zgłoszonym obecnie jest zmniejszenie liczby sektorów gospodarki, które mogłyby skorzystać z obniżonych stawek. W sprawozdaniu ECON zawarto listę sektorów, które rzekomo nie podlegały wymianie handlowej wewnątrz EOG, przyjmując za podstawę ocenę powiązań konkurencyjnych.

W decyzji o wszczęciu postępowania Urząd wyraził wątpliwości odnośnie do metody gromadzenia danych, zastosowanej w sprawozdaniu ECON, która, zdaniem Urzędu, nie była systematyczna. Urząd wyraził ponadto obawę, że sprawozdanie ECON przedstawiło niepełny obraz aktualnej sytuacji oraz zawierało dokładnej analizy sytuacji w przyszłości.

⁽¹⁾ Streszczenie sprawozdania: „Kartleggingen skal kunne brukes til å utarbeide et forslag til regelverk som så langt som mulig viderefører ordningen med gradert arbeidsgiveravgift for bransjer eller vesentlige deler av bransjer som ikke er i konkurranse med virksomheter i andre EØS-land, og som dermed ikke påvirker samhandelen”.

⁽²⁾ Pkt 1.2 sprawozdania: „Det har verken vært tid eller ressurser til å gjennomføre en dyptgående analyse av konkurranseforholdene innen alle de bransjer som omfattes av rapporten. I de fleste tilfellene har vi måttet bygge på faglige vurderinger støttet av intervjuer med utvalgte bedrifter. Skjevheter i informasjonen kan derfor forekomme i våre vurderinger av enkeltbransjer. Imidlertid kan dette slå ut både i retning av å overvurdere konkurransen med andre EØS-land og å undervurdere den”.

⁽³⁾ W celu uzyskania dalszych informacji, należy odnieść się do części 1.2 niniejszej decyzji, oraz szczególnie do decyzji Urzędu nr 172/02/COL oraz nr 218/03/COL.

Urząd podkreślił swoje wątpliwości odnośnie do zgodności sposobu przyjętego w celu stwierdzenia wpływu na wymianę handlową wewnątrz EOG w danym sektorze z wymogami sformułowanymi w przyjętym orzecznictwie dotyczącymi rozumienia kryterium „wpływu na wymianę handlową” w myśl art. 61 ust. 1 porozumienia EOG. Opierając się na orzecznictwie, Urząd podkreślił w szczególności, w przeciwieństwie do podejścia przyjętego w sprawozdaniu ECON, że sam fakt udzielenia pomocy na rzecz działalności o charakterze czysto lokalnym lub przedsiębiorstw, które prowadzą działalność wyłącznie na szczeblu lokalnym, nie wyklucza możliwości wpływu na wymianę handlową.

Urząd wyraził ponadto wątpliwości, czy zgłoszony środek gwarantuje niezbędne mechanizmy zapewniające brak wpływu na wymianę handlową we wszystkich przypadkach, ponieważ nie uwzględnia on żadnego ogólnego zabezpieczenia gwarantującego niezbędną pewność prawną i ekonomiczną co do jego stosowania w odniesieniu do wpływu na wymianę handlową. Urząd miał obawy co do nieokreślonego charakteru środka, który jest nieograniczony czasowo i nie zakłada klauzuli przeglądu kryteriów oraz warunków jego stosowania.

Urząd podjął decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, między innymi, w celu ułatwienia zadania stojącego przed Norwegią, polegającego na wyjaśnieniu i lepszym uzasadnieniu, czy stosowanie zgłoszonego środka nie będzie miało wpływu na wymianę handlową. Nawiązuje się do poniższego rozdziału w zakresie uwag przedstawionych przez władze Norwegii.

4. Uwagi władz Norwegii

Pismem z dnia 12 listopada 2004 r. władze Norwegii przedstawiły uwagi w sprawie decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Władze Norwegii wyjaśniły, odnośnie do treści zgłoszenia, że w przypadku standardowej klasyfikacji branżowej 52.120 (pozostała sprzedaż detaliczna w niewyspecjalizowanych sklepach), 52.420 (sprzedaż detaliczna odzieży) oraz 52.443 (sprzedaż detaliczna mebli) zgłoszenie dotyczyło przedsiębiorstw zlokalizowanych we wszystkich trzech strefach uwzględnionych w działaniu. Z powodu nieścisłości wskazano wyłącznie przedsiębiorstwa w strefie 4.

Ponadto, władze Norwegii wyjaśniły, że „niektóre sektory gospodarki w jednej strefie zgłoszono jako sektory niepodlegające konkurencji, podczas gdy te same sektory w innych strefach nie zostały uwzględnione w wykazie. [...] Powodem powyższego był fakt, że w sprawozdaniu ECON stwierdzono, iż w niektórych sektorach gospodarki nie było przedsiębiorstw, które przekroczyłyby próg de minimis w obrębie określonej strefy. [...] Jednakże, jeśli, w perspektywie, koszty wynagrodzeń w takich przedsiębiorstwach doprowadzą do przekroczenia

prugu de minimis, przedsiębiorstwa te zostaną uwzględnione w taki sam sposób jak przedsiębiorstwa z danego sektora zgłoszonego w innych strefach”.

Władze Norwegii stwierdziły, że linia argumentacji zastosowana przez Urząd w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego odzwierciedlała uproszczone pod pewnym względem rozumienie metody gromadzenia danych oraz ich oceny przeprowadzonej przez ECON. Biorąc to pod uwagę, władze Norwegii stwierdziły, że w przypadku przedsiębiorstw sektora produkcyjnego, kwestię podlegania konkurencji zbadano na podstawie danych regionalnych dotyczących wywozu i przywozu. Władze Norwegii wyjaśniły, że w sprawozdaniu ECON nie przyjęto założenia, iż analiza tych danych może być wystarczająca dla określenia sektorów gospodarki nie podlegających konkurencji za strony przedsiębiorstw z pozostałych państw EOG, lecz dla potwierdzenia, że pomoc przyznana na rzecz określonego sektora może faktycznie wpłynąć na wymianę handlową.

W przypadku przedsiębiorstw sektora usług, władze Norwegii stwierdziły, że kwestia podlegania konkurencji została zbadana przede wszystkim w oparciu o wiedzę na temat sytuacji na rynku w różnych sektorach gospodarki oraz rozmowy przeprowadzone w wybranych przedsiębiorstwach. Jednym z warunków klasyfikacji działalności jako wyłącznie lokalnej był fakt, że przedsiębiorstwa z określonego sektora usług nie prowadzą działalności transgranicznej. Jednakże powyższego warunku nie uznano za wystarczający. W sprawozdaniu ECON zbadano także, czy szczególna działalność usługowa, zlokalizowana w danym regionie, była w stanie przyciągnąć klientów z innych miejsc lub państw EOG. Jeśli chodzi o przypuszczalną sytuację w przyszłości, przedstawiciele przedsiębiorstw, w których przeprowadzono rozmowy, zapytano, jaki wpływ na modele wymiany handlowej ich klientów miałyby podniesienie ceny za usługi świadczone lokalnie o określony procent lub podniesienie ceny za te same usługi świadczone przez przedsiębiorstwa zlokalizowane w sąsiednich krajach nordyckich.

Władze Norwegii stwierdziły ponadto, że zadaniem Urzędu była ocena, czy którykolwiek sektor lub beneficjent, którego dotyczy zgłoszony środek, może otrzymać pomoc, która nie ma wpływu na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami porozumienia EOG.

II. OCENA

1. Wymogi proceduralne

Zgłoszony środek nie został wprowadzony w życie. Władze Norwegii wypełniły swoje zobowiązania w myśl art. 1 ust. 3 część I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale.

2. Zgłoszony środek

Władze Norwegii zgłosiły „zamiar kontynuacji od dnia 1 stycznia 2005 r. systemu zróżnicowanych składek na ubezpieczenie społeczne, stosowanego przed dniem 1 stycznia 2004 r. w odniesieniu do sektorów niepodlegających konkurencji ze strony przedsiębiorstw z innych państw EOG”. Nie zgłoszono żadnej konkretnej propozycji projektu regulacji lub ustaw regulujących stosowanie środka. Władze Norwegii zgłosiły sprawozdanie, na podstawie którego zamierzały wprowadzić ponownie na rzecz określonych sektorów stary system zróżnicowanych regionalnie i obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne. Pomimo uznania, że stwierdzenie powiązań konkurencyjnych można by wykorzystać do opracowania propozycji zasad, w sprawozdaniu ECON nie zawarto żadnych propozycji zasad, jak miałyby to miejsce w przypadku programu pomocy, brak jej także w zgłoszeniu.

Wydaje się, że władze Norwegii chcą kontynuować (lub wprowadzić ponownie) stary system zróżnicowanych regionalnie i obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne, co wynika z dodatkowych informacji przedłożonych przez władze Norwegii w zgłoszeniu oraz w trakcie formalnego postępowania wyjaśniającego. Władze Norwegii zamierzają jednak ograniczyć jego stosowanie do sektorów wymienionych w sprawozdaniu ECON. Należy przypomnieć, że stary system obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne uznano za program pomocy⁽¹⁾. Zdaniem Urzędu nie ma powodu, dla którego zgłoszony środek nie miałby zostać zakwalifikowany jako program pomocy, chociaż jego zakres stosowania został ograniczony.

W myśl definicji zawartych w art. 1 lit. d) części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i trybunale, program pomocy to każdy akt, na podstawie którego można przyznać pomoc indywidualną na rzecz przedsiębiorstw zdefiniowanych w dokumencie w sposób ogólny i abstrakcyjny bez konieczności przyjmowania dalszych środków wykonawczych. Jest to także każdy akt, na podstawie którego pomoc niezwiązana z konkretnym projektem można zostać przyznana na rzecz jednego przedsiębiorstwa lub większej ich liczby na czas nieokreślony oraz/lub w nieokreślonej kwocie.

Zgłoszony środek dotyczy zastosowania zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne w odniesieniu do dowolnego przedsiębiorstwa działającego w kilku sektorach (proponując uwzględnić ponad 200 sektorów) odnośnie do jego pracowników zamieszkałych w strefie 2, 3 i 4 w Norwegii. Stosowanie obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne nie stanowi indywidualnego przyznania pomocy na rzecz pojedynczego przedsiębiorstwa, lecz zdarzenie powtarzające się regularnie w trakcie nieokreślonego okresu na rzecz nieokreślonej liczby beneficjentów. Dlatego też zgłoszony środek należy zakwalifikować jako program pomocy.

3. Zakres niniejszej decyzji

Poniższa ocena ma zastosowanie wyłącznie w przypadku działań, które są objęte porozumieniem EOG. Urząd nie może ocenić działań, które nie są objęte zakresem tego porozumienia, np. działalności w zakresie obrony narodowej – kod NACE 75.220.

⁽¹⁾ Nawiązano do decyzji Urzędu nr 218/03/COL, w której Urząd zaakceptował trzyletni okres przejściowy na zniesienie zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne.

Urząd nie posiada także kompetencji w zakresie badania pomocy na rzecz przedsiębiorstw, które wykonują działalność związaną z produktami, które nie są objęte zakresem porozumienia EOG, np. produktami rolnymi lub produktami rybołówstwa⁽²⁾. Taka sytuacja występuje m.in. w przypadku kodu NACE 01.300, uprawy rolne połączone z chowem zwierząt (działalność mieszana). Niniejsza decyzja nie dotyczy działalności prowadzonej w sektorach, które nie wchodzą w skład kompetencji Urzędu w zakresie oceny istnienia pomocy państwa⁽³⁾.

4. Pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG

Art. 61 ust. 1 porozumienia EOG stanowi:

„Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego Porozumienia, wszelka pomoc przyznawana przez Państwa Członkowskie WE, Państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami”.

Zgodnie z przyjętym orzecznictwem, zaklasyfikowanie środka jako pomocy wymaga spełnienia wszystkich czterech warunków zawartych określonych w art. 61 ust. 1 porozumienia EOG⁽⁴⁾: 1) działanie ze strony państwa lub wykorzystanie zasobów państwowych; 2) selektywna korzyść dla beneficjentów; 3) zakłócenie lub groźba zakłócenia konkurencji oraz 4) środek musi wpływać na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami, aby został objęty zakazem zawartym w art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

Norweski system obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne był przedmiotem kilku decyzji, które przyjął Urząd⁽⁵⁾. Trybunał EFTA także przeprowadził ocenę systemu i doszedł do wniosku, iż taki system⁽⁶⁾ stanowił pomoc państwa.

Jak wspomniano powyżej, obecna propozycja ma na celu ponowne wprowadzenie poprzedniego systemu, a jedyną różnicą jest jego zawężenie do określonych sektorów. Zdaniem Urzędu wnioski Urzędu oraz Trybunału EFTA na temat klasyfikacji poprzedniego systemu wg art. 61 ust. 1 porozumienia EOG stosuje się w taki sam sposób do obecnie zgłoszonego systemu w odniesieniu do trzech spośród czterech kryteriów łącznych.

⁽²⁾ Patrz, m.in. art. 8 ust. 3, art. 17 do 20 oraz protokoły 3 i 9 porozumienia EOG, oraz art. 24 porozumienia o nadzorze i trybunale.

⁽³⁾ Patrz także rozdział 4 poniżej.

⁽⁴⁾ Sprawa C-345/02 *Pearle BV, Hans Prij's Optiek Franchise BV, Rinck Opticiëns BV oraz Hoofbedrijfschap Ambachten* [2004] Zb. Orz. I-7139, pkt 33, sprawa C-142/87 *Belgia przeciwko Komisji* („Tube-meuse”) [1990] Zb. Orz. I-959, pkt 25; sprawy połączone C-278/92 do C-280/92 *Hiszpania przeciwko Komisji* [1994] Zb. Orz. I-4103, pkt 20; sprawa C-482/99 *Francja przeciwko Komisji* [2002] Zb. Orz. I-4397, pkt 68, oraz sprawa C-280/00 *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] Zb. Orz. I-7747, pkt 74.

⁽⁵⁾ Patrz rozdział I pkt 2 lit. a) niniejszej decyzji.

⁽⁶⁾ Sprawa E-6/98 *Rząd Norwegii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA* [1999] Zb. Orz. Trybunału EFTA, str. 76.

Zgłoszony system obejmuje wykorzystanie zasobów państwowych w rozumieniu utraconego przez państwo przychodu wskutek zastosowania obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne. Ponadto w wyniku realizacji programu przedsiębiorstwa z sektorów i regionów uprzywilejowanych uzyskują bezpośrednią przewagę konkurencyjną w porównaniu z przedsiębiorstwami, które zlokalizowane są w innym miejscu lub nie działają w zgłoszonych sektorach. Zważywszy na powyższe Urząd pragnie podkreślić, że środek może stanowić pomoc państwa wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczy przedsiębiorstw, które prowadzą działalność gospodarczą, polegającą na oferowaniu towarów i usług w sytuacji konkurencyjnej na danym rynku⁽¹⁾. Orzecznictwo określa przedsiębiorstwo w następujący sposób: „każdy podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą, niezależnie od jego statusu prawnego oraz sposobu finansowania”⁽²⁾. Zatem, żaden rodzaj pomocy państwa nie może dotyczyć działalności nie będącej działalnością gospodarczą, między innymi: działalności administracji państwowej, działalności wymiaru sprawiedliwości lub działalności związanej z obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym. Niniejsza decyzja nie dotyczy powyższych działalności.

Pozostaje kwestia, czy pomoc przyznana na mocy zgłoszonego systemu, mającego zastosowanie do określonej liczby sektorów, rzekomo niepodlegających konkurencji ze strony przedsiębiorstw w innych państwach EOG, ma wpływ na wymianę handlową Umawiających się Stron.

a) Czy pomoc ma wpływ na wymianę handlową w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG?

Pomoc musi mieć wpływ na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami porozumienia EOG, jeżeli ma podlegać zakazowi określonymu w art. 61 ust. 1 porozumienia EOG. W powyższym przepisie nie dokonano rozróżnienia przyczyn i celów, lecz zdefiniowano pomoc państwa wyłącznie w odnowieniu do jej skutków⁽³⁾.

Urząd oceni poniżej, czy ograniczenia zastosowane w zgłoszonym systemie do określonych sektorów uniemożliwia wpływ pomocy na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami, a więc wyklucza ją z zakresu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

1) Sytuacja prawna

Zgodnie z orzecznictwem⁽⁴⁾, zawsze gdy finansowa pomoc państwa wzmacnia pozycję podmiotu w porównaniu z innymi podmiotami konkurującymi na rynku w ramach EOG, należy uznać, że pomoc taka wpływa na te podmioty.

Nie istnieje próg ani procent, poniżej którego można uznać brak, że pomoc nie wpływa na wymianę handlową między

⁽¹⁾ Połączone sprawy C-180/98 do C-184/98 *Pavlov i inni* [2000] Zb. Orz. I-6451, pkt 75.

⁽²⁾ Sprawa C-41/90 *Höfner and Elser* [1991] Zb. Orz. I-1979, pkt 21.

⁽³⁾ Sprawa C-56/93 *Belgia przeciwko Komisji* [1996] Zb. Orz. I-723, pkt 79.

⁽⁴⁾ Sprawa E 6/98 *Rząd Norwegii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA* [1999] Zb. Orz. Trybunału EFTA str. 76, pkt 59; sprawa 730/79 *Philip Morris przeciwko Komisji* [1980] Zb. Orz. 2671, pkt 11.

Umawiającymi się Stronami⁽⁵⁾. W myśl przyjętego orzecznictwa stosunkowo mała kwota pomocy lub mały rozmiar przedsiębiorstwa, które z niej skorzystało, nie wyklucza możliwości wpływu na wymianę handlową w ramach EOG⁽⁶⁾. Jeśli w danym sektorze funkcjonuje duża liczba małych przedsiębiorstw, pomoc potencjalnie dostępna dla wszystkich lub znacznej liczby przedsiębiorstw tego sektora, może, nawet jeśli indywidualne kwoty są małe, mieć wpływ na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami porozumienia EOG⁽⁸⁾. Pomoc może także mieć wpływ na wymianę handlową w ramach EOG, nawet jeśli przedsiębiorstwo beneficjent nie bierze udziału w działalności transgranicznej⁽⁸⁾.

Charakter pomocy nie zależy od lokalnego lub regionalnego charakteru świadczonych usług ani też od skali zakresu danej działalności⁽¹⁰⁾. Lokalny charakter działalności prowadzonej przez beneficjentów środka stanowi jedną z kwestii, które należy wziąć pod uwagę przy stwierdzeniu wpływu na wymianę handlową, nie wyklucza on jednak wpływu pomocy na wymianę handlową⁽¹⁰⁾. Dzieje się tak, ponieważ przyznanie pomocy państwa na rzecz jednego przedsiębiorstwa może spowodować, że podaż wewnętrzna utrzyma się lub wzrośnie, powodując ograniczenie możliwości penetracji rynku danego państwa EOG przez inne przedsiębiorstwa⁽¹¹⁾.

Oceniając wpływ na wymianę handlową, Urząd nie musi określić rzeczywistego skutku programu pomocy, lecz zbadać, czy może on mieć wpływ na wymianę handlową w ramach EOG⁽¹²⁾. Kryterium wpływu na wymianę handlową tradycyjnie interpretuje się bez ograniczeń w taki sposób, że ogólnie rzecz biorąc środek uznaje się za pomoc państwa, jeśli może on mieć wpływ na wymianę handlową między państwami EOG⁽¹³⁾.

⁽⁵⁾ Sprawa C-280/00 *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] Zb. Orz. I-7747, pkt 81, sprawa C-172/03 *Wolfgang Heiser przeciwko Urzędowi Skarbowemu Innsbruck* [2005], dotychczas nieopublikowana w Zbiorze Orzeczeń, pkt 32.

⁽⁶⁾ Sprawa C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] dotychczas nieopublikowana w Zbiorze Orzeczeń, pkt 41; sprawa C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] Zb. Orz. I-7747, pkt 81; połączone sprawy C-34/01 do C-38/01 *Enirisorse* [2003] Zb. Orz. I-14243, pkt 28; sprawa C-142/87 *Belgia przeciwko Komisji („Tubemeuse”)* [1990] Zb. Orz. I-959, pkt 43; połączone sprawy C-278/92 do C-280/92 *Hiszpania przeciwko Komisji* [1994] Zb. Orz. I-4103, pkt 42.

⁽⁸⁾ Sprawa C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] dotychczas nieopublikowana w Zbiorze Orzeczeń, pkt 43; sprawa C-351/98 *Hiszpania przeciwko Komisji* [2002] Zb. Orz. I-8031, pkt 64; i sprawa C-372/97 *Włochy przeciwko Komisji* [2004] Zb. Orz. I-3679, pkt 57.

⁽⁸⁾ Sprawa T-55/99 *CETM przeciwko Komisji* [2000] Zb. Orz. II-3207, pkt 86.

⁽¹⁰⁾ Sprawa C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] Zb. Orz. I-7747, pkt 77; sprawa C-172/03 *Wolfgang Heiser przeciwko Urzędowi Skarbowemu Innsbruck* [2005] dotychczas nieopublikowana w Zbiorze Orzeczeń, pkt 33; sprawa C-71/04 *Administración del Estado przeciwko Xunta de Galicia* [2005] dotychczas nieopublikowana w Zbiorze Orzeczeń, pkt 40.

⁽¹⁰⁾ Połączone sprawy T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. przeciwko Komisji* [2000] Zb. Orz. II-2319, pkt 91.

⁽¹¹⁾ Sprawa E-6/98 *Rząd Norwegii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA* [1999] Zb. Orz. Trybunału EFTA, str. 76, pkt 59; sprawa C-303/88 *Włochy przeciwko Komisji* [1991] Zb. Orz. I-1433, pkt 27; sprawy połączone C-278/92 do C-280/92 *Hiszpania przeciwko Komisji* [1994] Zb. Orz. I-4103, pkt 40, sprawa C-280/00 *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] Zb. Orz. I-7747, pkt 78.

⁽¹²⁾ Sprawa C-298/00 *P Włochy przeciwko Komisji* [2004] Zb. Orz. I-4087, pkt 49, i sprawa C-372/97 *Włochy przeciwko Komisji* [2004] Zb. Orz. I-3679, pkt 44.

⁽¹³⁾ Sprawy połączone T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. przeciwko Komisji* [2000] Zb. Orz. II-2319, pkt 76–78.

2) Ocena zgłoszonego systemu

Zdaniem władz Norwegii zgłoszony system obejmuje około 75 % sektora usług, który przeanalizowano w sprawozdaniu ECON oraz niewielką część sektora produkcyjnego i kilka sektorów budownictwa. Zgodnie ze zgłoszeniem tych ponad 200 sektorów gospodarki, z określoną kwalifikację w przypadku 13 z nich, nie podlega żadnej wymianie handlowej wewnątrz EOG. Z tego powodu zdaniem władz Norwegii zgłoszony system nie kwalifikuje się jako pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

— Sprawozdanie ECON oraz metoda stosowana do wyboru sektorów gospodarki objętych systemem

Zgłoszony system zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne przyjmuje za podstawę tzw. sprawozdanie ECON dołączone do zgłoszenia. Jednakże, zgodnie ze sprawozdaniem, celem jego nie jest ocena, czy system zróżnicowanych regionalnie stawek składek ubezpieczenia społecznego jest zgodny z porozumieniem EOG lecz ocena powiązań konkurencyjnych⁽¹⁾.

Władze Norwegii nie przeprowadziły dalszej oceny w zgłoszeniu, ani bliżej nie przedstawiły warunków konkurencji w stosunku do innych Umawiających się Stron. Stwierdziły wyłącznie, że pierwotne stawki zróżnicowanych składek na ubezpieczenia społeczne będą stosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw z sektorów określonych w sprawozdaniu ECON jako nieposiadające żadnych powiązań konkurencyjnych. Nie przedstawiły one ponadto tekstu legislacyjnego zawierającego przepisy regulujące stosowanie obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne.

Władze Norwegii przyjmują, że ewentualna niezgodności informacji zawartych w sprawozdaniu ECON mogą pojawić się w ocenie poszczególnych sektorów gospodarki, które mogą „być najprawdopodobniej zrównane na poziomie zagregowanym”⁽²⁾. Jednakże Urząd nie może wyrazić poparcia dla tego typu podejścia. Program pomocy musi być na tyle precyzyjny, aby zapewnić, że zastosowanie jego zasad do dowolnego potencjalnego beneficjenta pomocy nie naruszy zasad porozumienia EOG.

Zdaniem Urzędu metoda wyboru sektorów gospodarki rzekomo niepodlegających wewnątrzpaństwowej wymianie handlowej nie wyklucza przyznania pomocy przedsiębiorstwom prowadzącym działalność, która mogłaby mieć wpływ na wymianę handlową w ramach EOG.

⁽¹⁾ Pkt 1.1 sprawozdania: „Det inngår imidlertid ikke i formålet til den foreliggende rapport å foreta en vurdering av om den differensierte arbeidsgiveravgiften er i strid med EØS-avtalens bestemmelser. Rapporten er avgrenset til å kartlegge de relevante konkurranseflater”.

⁽²⁾ Patrz strona 2 pisma władz Norwegii z dnia 23 kwietnia 2004 r. (nr 279843).

Urząd poddaje w wątpliwość wiarygodność informacji zgromadzonych w sprawozdaniu ECON, które, szczególnie w przypadku sektorów usługowych, były oparte przede wszystkim na własnej wiedzy na temat sytuacji rynkowej oraz na rozmowach telefonicznych przeprowadzonych z przedstawicielami wybranych przedsiębiorstw. Zebrane informacje nie opierają się na danych empirycznych, lecz mają raczej charakter subiektywny. Ponadto na podstawie informacji dostępnych Urzędowi wydaje się że, zebrane informacje nie zostały zweryfikowane.

Zgodnie ze sprawozdaniem ECON działalność uważa się za wyłącznie lokalną i niepodlegającą wymianie handlowej w ramach EOG, jeśli spełnione są dwa warunki: przedsiębiorstwa w określonym sektorze gospodarki nie biorą udziału w działalności transgranicznej, a dana działalność nie jest w stanie przyciągnąć klientów z innych miejsc.

Jednakże w sprawozdaniu ECON nie stwierdzono, czy kryterium „wpływu na wymianę handlową” w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG byłoby spełnione, czy nie, gdyby pomoc została przyznana przedsiębiorstwom z różnych sektorów wymienionych w wykazie. Ocenie poddano natomiast kwestię występowania bezpośredniej konkurencji w określonym sektorze i regionie. Zgodnie z powyższym prowadzenie działalności przez beneficjenta pomocy na rynku lokalnym nie wyklucza możliwości wpływu na wymianę handlową w ramach EOG. Zatem, jeśli według sprawozdania brak jest powiązań konkurencyjnych, nie oznacza to, że pomoc dla przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w tych sektorach nie będzie miała żadnego wpływu na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami.

Zatem metoda przyjęta w sprawozdaniu ECON dla ustalenia sektorów gospodarki, która jest podstawą zgłoszenia obecnego systemu stosowanie zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne, nie jest zgodna z wykładnią kryterium „wpływu na wymianę handlową” przyjętego w orzecznictwie Trybunału EFTA oraz ETS, o którym mowa powyżej.

— System

Zgłoszony system obejmuje bardzo szerokie i zróżnicowane spektrum przedsiębiorstw⁽³⁾, które między innymi prowadzą działalność w następujących sektorach gospodarki: budowa statków, dróg szybkiego ruchu, dróg, lotnisk i obiektów sportowych, handel hurtowy i detaliczny, poczta i telekomunikacja, sektor usług finansowych, wynajem samochodów, audyt, produkcje filmowe, działalność radiowa i telewizyjna.

⁽³⁾ Zgodnie z wyjaśnieniami władz Norwegii przedstawionymi w zgłoszeniu większość sektorów w branży budowlanej (choć nie wszystkie) ma podlegać konkurencji zagranicznej i stąd nie wydaje się, by miały one korzystać z obecnie zgłoszonego systemu obniżonych składek na ubezpieczenie społeczne. Jednakże, przedsiębiorstwa w 75 % wszystkich sektorów usługowych oraz w wielu sektorach budownictwa rzekomo nie podlegają konkurencji i wymianie handlowej w ramach EOG.

Urząd stoi zasadniczo na stanowisku, że działalność w obszarach, w których przyjęto prawo wtórne, w celu otwarcia i uregulowania rynku wewnętrznego, co dotyczy np. pośrednictwa finansowego (NACE 65), poczty i telekomunikacji (NACE 64), itp. lub w obszarach, które podlegają szczególnym zasadom pomocy państwa, jak np. produkcja statków (NACE 35) ⁽¹⁾ nie jest wykluczona z wymiany handlowej prowadzonej w ramach EOG.

Podstawowymi przykładami działalności transgranicznej są: telefonia komórkowa (NACE 64.220), usługi internetowe (NACE 64.230) oraz działalność kurierów inna niż poczty państwowej (NACE 64.120). Taką działalność w większości wykonują przedsiębiorstwa prowadzące działalność na rynkach międzynarodowych ⁽²⁾.

W sektorze budownictwa (NACE 45) działalność polegająca na budowaniu dróg szybkiego ruchu lub działalność z zakresu inżynierii wodnej wykonują wysoce wyspecjalizowane duże przedsiębiorstwa, które konkurują z innymi przedsiębiorstwami w ramach EOG ⁽³⁾.

Szczególnie w niektórych zgłoszonych sektorach gospodarki, charakteryzujących się deregulacją i liberalizacją, finansowa interwencja ze strony państwa często będzie się łączyła z wpływem na wymianę handlową.

Pozostałe sektory gospodarki uwzględnione w systemie stanowiły już przedmiot decyzji w sprawie pomocy państwa, w których wyraźnie stwierdzono wpływ na wymianę handlową. Dotyczy to, między innymi, sektora wydawania gazet (NACE 22), w przypadku którego Komisja przyjęła decyzję w zeszłym roku, zgodnie z którą: „[...] w zakresie wyrobów wydawniczych objętych analizowanymi środkami istnieje wymiana handlowa między państwami członkowskimi. Dlatego też środki te mogłyby zakłócić konkurencję między przedsiębiorstwami, gdyby na przykład przedsiębiorstwa wydawnicze prowadziły działalność w różnych państwach członkowskich, wytwarzając publikacje w różnych językach, a więc byłyby konkurencyjne w przedmiocie praw wydawniczych i reklamy” ⁽⁴⁾.

Innym przykładem sektora, w którym podjęto już decyzje w sprawie pomocy państwa, w których stwierdzono wpływ na wymianę handlową, jest handel hurtowy (NACE 51) ⁽⁵⁾: „wartość wymiany handlowej produktami farmaceutycznymi i innymi produktami pokrewnymi [...] w 1991 roku [...] z

czterema państwami EOG (Austrią, Finlandią, Szwecją i Norwegią) w zakresie tych produktów przekroczyła 2,7 mld ecu.”

Zgodnie z powyższymi przykładami przedsiębiorstwa z wielu sektorów objętych omawianym systemem nie tylko podlegają konkurencji ze strony przedsiębiorstw z innych państw EOG, lecz także muszą jej stawiać czoła. Pomoc przyznana na rzecz przedsiębiorstw działających w tych sektorach będzie zatem miała wpływ na wymianę handlową. System przewiduje więc pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, że władze Norwegii zgłosiły jeden system zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne, który obejmuje ponad 200 sektorów, a nie ponad 200 zgłoszeń indywidualnych, po jednym na dany sektor.

Pismo władz Norwegii z dnia 12 listopada 2004 r. zawiera krótkie stwierdzenie: „Urząd powinien [...] ocenić, czy którykolwiek ze zgłoszonych sektorów gospodarki lub beneficjentów może uzyskać pomoc, która nie wpływa na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami porozumienia EOG” ⁽⁶⁾. Jednakże przy ocenianiu systemu Urząd jest zobowiązany ocenić ogólne cechy systemu, aby stwierdzić, czy przewiduje on pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG. Na podstawie przyjętego orzecznictwa ETS uznaje się, że „w przypadku programu pomocy Komisja może ograniczyć się do zbadania ogólnych cech danego programu bez konieczności badania każdego poszczególnego przypadku, w którym ma on zastosowanie.” ⁽⁷⁾ Trybunał EFTA również potwierdził powyższą wykładnię ⁽⁸⁾.

Jednakże Urząd jest zobowiązany zbadać sam program. Jeśli program przewiduje pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG, powyższy przepis ma do niego zastosowanie. Urząd nie jest zobowiązany do udowodnienia w każdym indywidualnym przypadku zastosowania programu, iż spełnione zostały warunki art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

Na potrzeby niniejszej decyzji nie jest zasadne ⁽⁹⁾ ustalenie, czy system może mieć wpływ na wymianę handlową w każdym z ponad 200 sektorów, które obejmuje. Zgodnie z przyjętym orzecznictwem należy zagwarantować, że w przypadku pojedynczych przedsiębiorstw, które mogą skorzystać z programu, nie wystąpi żaden wpływ na wymianę handlową ⁽¹⁰⁾. Urząd jest zdania, że nie można zapewnić, iż wszyscy potencjalni beneficjenci w każdym z ponad 200 zgłoszonych sektorów NACE nie podlegają i nie będą podlegać wymianie handlowej w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

⁽¹⁾ Sprawa C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] dotychczas nieopublikowana, pkt 47.

⁽²⁾ Sprawy połączone E-5/04, E-6/04 oraz E-7/04 *Fesil a.o. przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA* [2005], dotychczas nieopublikowana, pkt 95.

⁽³⁾ Ponadto w zgłoszeniu brak wyraźnego odwołania do metody za pomocą której badano kwestię podlegania konkurencji w tym sektorze, chociaż uwzględniono znaczną liczbę podsektorów budownictwa.

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie środków zgłoszonych przez Włochy na rzecz branży wydawniczej.

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji w sprawie greckiego programu pomocy w sektorze farmaceutycznym, finansowanego z opłat pobieranych od produktów farmaceutycznych i innych produktów pokrewnych, pomoc państwa nr C1A/92.

⁽⁶⁾ Patrz strona 3 pisma władz Norwegii z dnia 12 listopada 2004 (sprawa nr 299087).

⁽⁷⁾ Sprawa T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna przeciwko Komisji* [2005] dotychczas nieopublikowana w Zbiorze Orzeczeń, pkt 102; sprawa 248/84 RFN *przeciwko Komisji* [1987] Zb. Orz. 4013, pkt 18; sprawa C-75/97 *Belgia przeciwko Komisji* [1999] Zb. Orz. I-3671, pkt 48 oraz sprawa C-278/00 *Grecja przeciwko Komisji* [2004] Zb. Orz. I-3997, pkt 24.

⁽⁸⁾ Sprawa E-6/98 *Rząd Norwegii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA* [1999] Sprawozdanie Trybunału EFTA, str. 76, pkt 57.

⁽⁹⁾ Patrz w tym kontekście, opinia rzecznika generalnego L.A. Geelhoeda w sprawie C-278/00 *Grecja przeciwko Komisji* [2004] Zb. Orz. I-3997, pkt 40.

⁽¹⁰⁾ Sprawa T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] dotychczas nieopublikowana w Zbiorze Orzeczeń, pkt 104.

Istnieją inne sektory gospodarki, które obejmują działalność wykonywaną często na szczeblu lokalnym. Odnośnie do tych sektorów nie można jednak z góry wykluczyć wpływu na wymianę handlową. Przykładowo, lokalni usługodawcy, np. ośrodki szkoleniowe lub sklepy detaliczne, np. supermarkety, często należą do większych sieci handlowych, które podlegają konkurencji w ramach całego EOG. Ponadto ETS nie tak dawno stwierdził istnienie wpływu na wymianę handlową w sektorze praktyk stomatologicznych (NACE 85) ⁽¹⁾, a usługi te zwykle świadczone są lokalnie.

Nawet jeśli zwykle stwierdzano wpływ na wymianę handlową, istnieje także kilka konkretnych przypadków decyzji Urzędu i Komisji, w których uznano, że przyznanie pomocy w określonych okolicznościach nie miało wpływu na wymianę handlową. Tak było w przypadku decyzji Komisji w sprawie Brighton Pier i basenu Dorsten ⁽²⁾. Urząd przyjął także decyzję w sprawie utworzenia prywatnych instytucji opieki dziennej na terenach publicznych z subsydiowanymi opłatami za dzierżawę nieruchomości w Oslo, na mocy której stwierdził brak wpływu na wymianę handlową ⁽³⁾. Cechą wspólną tych przypadków jest fakt, że dotyczą one pomocy indywidualnej lub wyodrębnionego programu pomocy o jasno sprecyzowanych i ścisłych ograniczeniach w odniesieniu do zastosowania i potencjalnych beneficjentów, tak by można było zapewnić, że żadna pomoc indywidualna, która mogłaby wpłynąć na wymianę handlową, nie zostanie przyznana.

Sprawozdanie ECON, na podstawie którego przygotowano omawiany system, zawierało przede wszystkim analizę bieżącej sytuacji wielu sektorów gospodarki w Norwegii. Gospodarka jednak stale się rozwija, a wzorce wymiany handlowej mogą ulec zmianie. Dlatego też nie wiadomo, jaka ukształtuje się sytuacja w przyszłości i czy wyniki przedstawione w sprawozdaniu ECON, w oparciu o które władze Norwegii uzasadniają brak wpływu na wymianę handlową, nie utracą ważności w przyszłości. Przy braku mechanizm przeglądu, który miałby służyć dostosowaniu przyznawania pomocy do nowych okoliczności, nie można wykluczyć przyznania w przyszłości pomocy na rzecz przedsiębiorstw prowadzących działalność w niektórych z wymienionych sektorów gospodarki z możliwością wpływu na wymianę handlową. Niniejszym należy zaznaczyć, że propozycja zróżnicowanych stawek składek na ubezpieczenie społeczne nie jest ograniczona pod względem czasowym.

Dokumenty dostarczone w sprawie omawianego systemu nie są wystarczająco precyzyjne. Władze Norwegii niedawno wyjaśniły zakres zgłoszenia w piśmie z dnia 12 listopada 2004 r., przedkładając komentarze w sprawie wszczęcia formalnej procedury wyjaśniającej. Niektóre sektory zostały zgłoszone jako niepodlegające konkurencji w ramach jednej strefy geograficznej, ponieważ obecnie nie ma przedsiębiorstw działających w tych sektorach w danych strefach, które przekraczałyby próg *de minimis*. Niemniej jednak władze Norwegii wyjaśniły, że potraktują te przedsiębiorstwa w taki sam sposób, jak przedsiębiorstwa z danych sektorów zgłoszonych w innych strefach, jeśli

w przyszłości koszty wynagrodzeń w tych przedsiębiorstwach przekroczą próg *de minimis*. Tych sektorów nie uwzględniono jednak w zgłoszeniu, które przedstawiono Urzędowi.

Ponadto, brak jest dalszych szczegółowych kryteriów wyboru przedsiębiorstw kwalifikujących się do objęcia pomocą w ramach sektorów gospodarki, które uwzględniono w wykazie zawartym w sprawozdaniu ECON, gdyż zgłoszenie odnosi się wyłącznie do sektorów. Dwa kryteria łączne, tj. położenie geograficzne oraz działalność w danym sektorze, niezbędne do zastosowania obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne w danym sektorze są, w opinii Urzędu, zbyt szerokie. Zgodnie z decyzjami pozytywnymi wspomnianymi powyżej, w programie muszą być określone precyzyjne i jednoznaczne kryteria ⁽⁴⁾, aby zapewnić, że żadnemu przedsiębiorstwu nie zostanie przyznana pomoc, która wpłynęłaby na wymianę handlową w ramach EOG.

Na podstawie informacji przekazanych przez władze Norwegii Urząd stwierdza, że propozycja zróżnicowanych regionalnie stawek składek ubezpieczenia społecznego może mieć wpływ na wymianę handlową pomiędzy Umawiającymi się Stronami.

b) Wniosek

Biorąc pod uwagę wymienione powyżej powody, Urząd doszedł do wniosku, że zgłoszony system zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne w przypadku przedsiębiorstw prowadzących działalność w określonych sektorach gospodarki stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG.

5. Zgodność pomocy z zasadami pomocy państwa

Władze Norwegii podnosiły w zgłoszeniu, że propozycja stosowania zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne nie stanowi pomocy państwa. Po wstępnej ocenie systemu Urząd podjął decyzję o wszczęciu formalnej procedury wyjaśniającej, zważywszy na poważne wątpliwości co do tego, czy stosowanie zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne nie ma charakteru pomocy państwa, lecz także co do zgodności tego systemu z zasadami pomocy państwa określonymi w porozumieniu EOG. Pomimo wątpliwości wyrażonych przez Urząd w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego władze Norwegii nie przedstawiły żadnych argumentów w sprawie zgodności systemu z zasadami pomocy państwa.

Urząd stoi na stanowisku, że żadne z odstępstw przewidzianych w art. 61 ust. 2 porozumienia EOG nie znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Ponadto systemu obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne nie może zostać uznany za zgodny w myśl art. 61 ust. 3 porozumienia EOG. Obniżenie kosztów bieżących przedsiębiorstwa, do których należą składki na ubezpieczenie społeczne, stanowi pomoc operacyjną. Tego typu pomoc, przyznawana przedsiębiorstwu prowadzącym działalność w określonych regionach, jest z zasady zakazana.

⁽¹⁾ Sprawa C-172/03 *Wolfgang Heiser przeciwko Urzędowi Skarbowemu Innsbruck* [2005] dotychczas nieopublikowana w Zbiorze Orzeczeń, pkt 29 i 32.

⁽²⁾ Decyzja Komisji w sprawie pomocy państwa N 560/01 oraz NN 17/02 i decyzja Komisji w sprawie pomocy państwa nr N 258/2000, odpowiednio.

⁽³⁾ Decyzja Urzędu nr 291/03/COL z dnia 18 grudnia 2003 r. dotycząca utworzenia prywatnych instytucji opieki dziennej na terenach publicznych z subsydiowanymi opłatami za dzierżawę nieruchomości w Oslo.

⁽⁴⁾ Opinia rzecznika generalnego L.A. Geelhoeda w sprawie C-278/00 *Grecja przeciwko Komisji* [2004] Zb. Orz. I-3997, pkt 45-46.

Zastosowanie obniżonych stawek składek na ubezpieczenie społeczne nie może być rozpatrywane w kontekście art. 61 ust. 3 lit. a) porozumienia EOG, ponieważ żaden z regionów Norwegii nie jest objęty powyższym artykułem, który jako kryterium stawia wyjątkowo niski poziom życia lub poważny stan niedostatecznego zatrudnienia.

Obniżone stawki składek na ubezpieczenie społeczne nie służą wspieraniu realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania ani też nie mają na celu zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa, jak przewidują to wymogi zgodności zawarte w art. 61 ust. 3 lit. b) porozumienia EOG.

Odnosnie do art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG w decyzji Urzędu nr 218/03/COL z dnia 12 listopada 2003 r. w sprawie pomocy państwa w postaci zróżnicowanych regionalnie składek na zabezpieczenie społeczne Urząd uznał, że kontynuacja systemu norweskiego byłaby niezgodna z art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG oraz z wytycznymi w sprawie pomocy państwa. W przypadku przedsiębiorstw znajdujących się w strefie 2, 3 i 4, które prowadzą działalność w sektorach gospodarki wymienionych w zgłoszeniu, zgłoszony środek oznacza powrót do zasad, które Urząd uznał za pomoc niezgodną z porozumieniem EOG w 2002 r., gdyż nie kwalifikowały się do odstępstw przewidzianych w art. 61 ust. 3 lit. c) porozumienia EOG. Zasadnicze cechy zgłoszonego systemu są takie same, jak systemu, który był przedmiotem wcześniejszej decyzji Urzędu. Jedyną różnicą jest bardziej zawężony zakres zastosowania obecnie zgłoszonego systemu, który ogranicza się do przedsiębiorstw działających w ponad 200 określonych sektorach. Zgodnie z tą decyzją Urząd potwierdza swą wcześniejszą ocenę, że zastosowanie zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne nie jest zgodne z zasadami pomocy państwa określonymi w porozumieniu EOG.

6. Wniosek

Na podstawie powyższej oceny Urząd stwierdza, że zgłoszony system zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne dla określonych sektorów gospodarki stanowi pomoc państwa niezgodną z zasadami porozumienia EOG.

Zgodnie z informacjami dostępnymi Urzędowi zgłoszony system zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne dla określonych sektorów gospodarki nie został jeszcze wprowadzony w życie, tzn. nie doszło do wypłaty pomocy na rzecz jakiegokolwiek potencjalnego beneficjenta systemu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ,

Artykuł 1

Zgłoszona propozycja systemu zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne na rzecz przedsiębiorstw działających w określonych sektorach gospodarki, który władze Norwegii planują wprowadzić w życie, stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 porozumienia EOG. Zgłoszona propozycja jest niezgodna z art. 61 porozumienia EOG.

Artykuł 2

Zgłoszona propozycja systemu zróżnicowanych regionalnie stawek składek na ubezpieczenie społeczne na rzecz przedsiębiorstw działających w określonych sektorach gospodarki nie podlega wprowadzeniu w życie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Norwegii.

Artykuł 4

Językiem autentycznym niniejszej decyzji jest język angielski.

Bruksela, dnia 22 listopada 2005 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Einar M. BULL
Przewodniczący

Kurt JÄGER
Członek Kolegium

STAŁY KOMITET KRAJÓW EFTA

DECYZJA STAŁEGO KOMITETU PAŃSTW EFTA

NR 1/2006/SC

z dnia 27 kwietnia 2006 r.

dotycząca audytu projektów w ramach mechanizmu finansowego (2004–2009)

STAŁY KOMITET PAŃSTW EFTA,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej Porozumieniem EOG,

uwzględniając Porozumienie w sprawie udziału Republiki Cypryjskiej, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Malty, Republiki Słowackiej, Republiki Słowenii, Republiki Węgierskiej i Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej Porozumieniem o Rozszerzeniu EOG ⁽¹⁾,

uwzględniając protokół 38a dotyczący mechanizmu finansowego EOG, włączony do Porozumienia EOG na mocy Porozumienia o Rozszerzeniu EOG,

uwzględniając porozumienie pomiędzy Królestwem Norwegii a Wspólnotą Europejską dotyczące Norweskiego Mechanizmu Finansowego na okres 2004–2009 ⁽²⁾,

uwzględniając decyzję Stałego Komitetu Państw EFTA nr 1/2004/SC z dnia 5 lutego 2004 r. ustanawiającą Biuro Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego,

uwzględniając decyzję Stałego Komitetu Państw EFTA nr 4/2004/SC z dnia 3 czerwca 2004 r. ustanawiającą Komitet ds. Mechanizmu Finansowego,

uwzględniając decyzję Komitetu ds. Porozumienia o Nadzorze i Trybunale nr 15/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r. dotyczącą mandatu Komisji Obrachunkowej EFTA („krajów EOG-EFTA”),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja Obrachunkowa EFTA pełni funkcję najwyższej władzy w zakresie kontroli projektów realizowanych w ramach mechanizmu finansowego EOG na okres 2004–2009 (zwanego dalej „mechanizmem finansowym EOG”). Zadania Komisji Obrachunkowej obejmują kontrolę projektów w państwach-beneficjentach, nadzór nad prowadzonym przez państwa-beneficjentów zarządzaniem projektami oraz nad wdrażaniem przez nie mechanizmu finansowego EOG. Komisja Obrachunkowa sprawuje również kontrolę nad zarządzaniem mechanizmem finansowym EOG przez Biuro Mechanizmów Finansowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 130 z 29.4.2004, s. 11 oraz Supplement EOG nr 23 z 29.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 130 z 29.4.2004, s. 81 oraz Supplement EOG nr 23 z 29.4.2004, s. 58.

Artykuł 2

Członkowie Komisji Obrachunkowej są obywatelami państw EFTA będących stronami Porozumienia EOG, a najlepiej członkami najwyższych krajowych organów kontroli w państwach EFTA. Ich niezależność musi być niekwestionowana. Urzędnik zatrudniony w jakiegokolwiek instytucji EFTA może zostać członkiem Komisji Obrachunkowej dopiero po upływie trzech lat od chwili zakończenia pracy w tej instytucji.

Artykuł 3

Członkami Komisji Obrachunkowej przeprowadzającymi kontrole zgodnie z art. 1 są osoby powołane decyzją Komitetu ds. Porozumienia o Nadzorze i Trybunale nr 15/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r. na określoną w tej decyzji długość kadencji.

Artykuł 4

Członkowie Komisji Obrachunkowej są w pełni niezależni w wykonywaniu swych obowiązków.

Artykuł 5

Przeprowadzając kontrole działań odnoszących się do obu mechanizmów finansowych, Członkowie Komisji Obrachunkowej współpracują ściśle z osobą lub osobami, którym powierzono prowadzenie analogicznych kontroli w ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego za okres 2004–2009.

Artykuł 6

Koszty przeprowadzenia odpowiednich i proporcjonalnych kontroli w rozumieniu art. 1 są finansowane z budżetu administracyjnego mechanizmu finansowego EOG. Stały Komitet podejmuje decyzję o wysokości przyznawanych środków na podstawie odnośnej propozycji przedstawionej przez Komisję Obrachunkową.

Artykuł 7

Zatrudnieni eksperci zewnętrzni mogą wspomagać Komisję Obrachunkową w jej pracach. Eksperti zewnętrzni muszą spełniać te same wymogi niezależności co członkowie Komisji Obrachunkowej i również przestrzegać zawartego w art. 5 obowiązku współpracy.

Artykuł 8

Komisja Obrachunkowa odpowiada przed Stałym Komitetem Państw EFTA w sprawach dotyczących kontroli w rozumieniu art. 1. Komisja może przedstawiać propozycje działań.

Artykuł 9

Komisja Obrachunkowa ustala swój regulamin wewnętrzny określający zasady przeprowadzania kontroli zarządzania finansowego Instrumentu Finansowego i projektów realizowanych w jego ramach i przedkłada go do zatwierdzenia Stałemu Komitetowi Państw EFTA.

Artykuł 10

Decyzja wchodzi w życie ze skutkiem natychmiastowym.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do Dziennika *Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 kwietnia 2006 r.

W imieniu Stałego Komitetu

Przewodniczący

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Sekretarz Generalny

William ROSSIER

DECYZJA STAŁEGO KOMITETU PAŃSTW EFTA**NR 1/2007/SC****z dnia 25 października 2007 r.****zmieniająca decyzję Stałego Komitetu nr 5/2004/SC ustanawiającą zasadę podziału kosztów w przypadku mechanizmu finansowego EOG**

STAŁY KOMITET PAŃSTW EFTA,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej Porozumieniem EOG,

uwzględniając protokół 38a dotyczący mechanizmu finansowego EOG włączony do Porozumienia o EOG na mocy Porozumienia w sprawie udziału Republiki Cypryjskiej, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Malty, Republiki Słowackiej, Republiki Słowenii, Republiki Węgierskiej i Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz zmieniony umową o udziale Rumunii i Republiki Bułgarii w Europejskim Obszarze Gospodarczym,

uwzględniając decyzję Stałego Komitetu Państw EFTA nr 5/2004/SC z dnia 23 września 2004 r. ustanawiającą zasadę podziału kosztów w przypadku mechanizmu finansowego EOG,

uwzględniając fakt, że Liechtenstein ma obecnie możliwość sporządzania własnych oficjalnych danych dotyczących produktu krajowego brutto (PKB),

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Punkty 6 i 7 załącznika do decyzji Stałego Komitetu nr 5/2004/SC ustanawiającej zasadę podziału kosztów w przypadku mechanizmu finansowego EOG otrzymują następujące brzmienie:

„6. Wartość PKB, stanowiąca podstawę do obliczenia składki na dany rok t , jest podawana do dnia 1 lutego tego samego roku i odnosi się do lat $t-4$, $t-3$ oraz $t-2$. W przypadku Liechtensteinu pod uwagę bierze się trzy ostatnie lata, dla których dostępne są dane.”

Artykuł 2

Decyzja wchodzi w życie ze skutkiem natychmiastowym. Niniejszą decyzję stosuje się po raz pierwszy w odniesieniu do transzy na okres 2007–2008.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 października 2007 r.

*W imieniu Stałego Komitetu**Przewodniczący*

Stefán Haukur JÓHANNESSEN

Sekretarz Generalny

Kåre BRYN

DECYZJA STAŁEGO KOMITETU PAŃSTW EFTA**NR 3/2007/SC****z dnia 6 grudnia 2007 r.****w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EFTA oraz uchylająca decyzję nr 3/2005/SC Stałego Komitetu Państw EFTA**

STAŁY KOMITET PAŃSTW EFTA,

uwzględniając decyzję Stałego Komitetu Państw EFTA nr 3/2005/SC z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów, którą niniejszym uchyla się,

uznając fakt, że w interesie publicznym leży zapewnienie otwartego dostępu do dokumentów zgodnie z jasno określonymi ramami prawnymi, przy uwzględnieniu mających zastosowanie przepisów krajowych,

uwzględniając fakt, że podczas rozpatrywania wniosków o dostęp do dokumentów zasada otwartości musi być stosowana w możliwie najszerszym zakresie,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Sekretariat EFTA podaje do wiadomości publicznej dokumenty wymienione w załączniku do niniejszej decyzji poprzez umieszczenie ich na swojej stronie internetowej.

Artykuł 2

1. Każdy może złożyć wniosek o dostęp do dokumentów związanych z EOG (zwanymi dalej „dokumentami”), które zostały sporządzone albo otrzymane przez Sekretariat EFTA i znajdują się w posiadaniu Sekretariatu EFTA.
2. Dostęp do dokumentu przyznaje się, jeśli nie mają zastosowania ograniczenia określone w poniższych artykułach.

Artykuł 3

1. Odmawia się dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go naruszyłoby ochronę:
 - a) interesu publicznego w odniesieniu do: bezpieczeństwa publicznego, kwestii obronnych i wojskowych, stosunków międzynarodowych, finansowej, monetarnej czy gospodarczej polityki państwa EFTA;
 - b) prywatności i integralności jednostki, w szczególności zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym państw EFTA odnoszącym się do ochrony danych osobowych.
2. Odmawia się dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go naruszyłoby ochronę:
 - a) interesów gospodarczych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej;
 - b) postępowania sądowego lub doradztwa prawnego;
 - c) celu kontroli, dochodzenia czy audytu.
3. Odmawia się dostępu do dokumentu sporządzonego do celów wewnętrznych, który odnosi się do sprawy, w której nie podjęto decyzji, jeśli ujawnienie takiego dokumentu naruszyłoby proces podejmowania decyzji.
4. Odmawia się dostępu do dokumentu, zawierającego opinie przeznaczone do użytku wewnętrznego jako część rozważań i konsultacji wstępnych, nawet po podjęciu decyzji, jeśli ujawnienie takiego dokumentu naruszyłoby proces podejmowania decyzji.
5. W odniesieniu do dokumentów osób trzecich przekazanych Sekretariatowi EFTA, Sekretariat EFTA konsultuje się z daną osobą trzecią, aby ocenić, czy wyjątek określony w ust. 1 albo 2 ma zastosowanie, chyba że jest oczywiste, że dokument ten podlega lub nie podlega ujawnieniu.

6. W przypadkach określonych w ust. 2–4 powyżej przyznaje się mimo wszystko dostęp, w całości lub w części, jeśli państwa EFTA zgadzają się, że istnieje nadrzędny interes publiczny przemawiający za ujawnieniem.

Artykuł 4

Państwo EFTA może zażądać od Sekretariatu EFTA nieujawnienia dokumentów pochodzących od tego państwa bez jego uprzedniej zgody.

Artykuł 5

Jeśli wyjątek obejmuje jedynie część dokumentu, którego dotyczy wniosek, pozostałe części dokumentu podlegają ujawnieniu.

Artykuł 6

1. Wnioski o dostęp do dokumentu składa się w dowolnej formie pisemnej, także w formie elektronicznej, w języku angielskim, w sposób wystarczająco precyzyjny, by Sekretariat EFTA mógł ustalić, którego dokumentu dotyczy wniosek.

2. Jeśli wniosek nie jest wystarczająco precyzyjny, Sekretariat EFTA zwraca się do wnioskodawcy o wyjaśnienie zawartości wniosku i udziela mu w tym pomocy, na przykład dostarczając informacji zgodnie z art. 11.

3. W przypadku wniosków odnoszących się do bardzo długich dokumentów lub bardzo dużej liczby dokumentów, Sekretariat EFTA może nieformalnie porozumieć się z wnioskodawcą w celu znalezienia odpowiedniego rozwiązania.

Artykuł 7

1. Wniosek o dostęp do dokumentu rozpatruje się szybko. Wnioskodawcy przesyła się potwierdzenie wpłynięcia wniosku.

2. Sekretariat EFTA przedkłada wniosek państwom EFTA do zatwierdzenia, chyba że istnieje pewność co do tego, że państwa EFTA odmówią lub nie odmówią dostępu do danego dokumentu. Państwa EFTA podejmują decyzję bez zbędnej zwłoki.

3. Po otrzymaniu odpowiedzi ze strony państw EFTA, Sekretariat EFTA albo informuje wnioskodawcę, że przyznano mu dostęp do danego dokumentu i zapewnia dostęp zgodnie z art. 10, albo w pisemnej odpowiedzi podaje przyczyny częściowej lub całkowitej odmowy i informuje wnioskodawcę o jego prawie do przekazania wniosku do Stałego Komitetu Państw EFTA.

4. W przypadku gdy Sekretariat EFTA nie jest w stanie udzielić wnioskodawcy odpowiedzi w ciągu 12 dni roboczych od daty zarejestrowania wniosku, wnioskodawca zostaje poinformowany na piśmie o opóźnieniu oraz o tym, kiedy należy się spodziewać decyzji. Wnioskodawca zostaje poinformowany o swoim prawie do przekazania wniosku do Stałego Komitetu Państw EFTA w przypadku, gdyby nie otrzymał odpowiedzi w rozsądnym terminie.

5. W przypadku całkowitej lub częściowej odmowy wnioskodawca może, w ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania odpowiedzi z Sekretariatu EFTA, przekazać wniosek do Stałego Komitetu Państw EFTA.

6. Nieudzielenie odpowiedzi przez Sekretariat EFTA w rozsądnym terminie od daty rejestracji wniosku uprawnia wnioskodawcę do przekazania wniosku do Stałego Komitetu Państw EFTA.

Artykuł 8

Wniosek przekazany Stałemu Komitetowi Państw EFTA rozpatruje się bezzwłocznie. Jeśli dostępu odmówiono częściowo lub w całości, wnioskodawca otrzymuje pisemne powiadomienie zawierające przyczyny odmowy.

Artykuł 9

Oznaczenie danego dokumentu klauzulą (ściśle poufne, poufne, zastrzeżone) nie wyklucza samo w sobie zapewnienia publicznego dostępu do tego dokumentu na późniejszym etapie.

Artykuł 10

1. Wnioskodawca uzyskuje dostęp do dokumentów albo przez zapoznanie się z nimi na miejscu, albo przez otrzymanie kopii, w tym, jeśli istnieje taka możliwość, kopii elektronicznej. Kosztami sporządzenia i przesłania kopii można obciążyć wnioskodawcę. Opłata taka nie przekracza rzeczywistego kosztu sporządzenia i przesłania kopii. Zapoznanie się z dokumentem na miejscu, skopiowanie mniej niż 20 stron formatu A4 i, jeśli istnieje taka możliwość, bezpośredni dostęp w formie elektronicznej, są bezpłatne.
2. Jeśli dokument został już ujawniony przez Sekretariat EFTA i jest łatwo dostępny dla wnioskodawcy, Sekretariat EFTA może wywiązać się ze swego obowiązku przyznania dostępu do dokumentu poprzez poinformowanie wnioskodawcy, w jaki sposób uzyskać dany dokument.

Artykuł 11

1. Sekretariat EFTA prowadzi publiczny rejestr dokumentów związanych z Porozumieniem EOG sporządzonych przez Sekretariat EFTA. Rejestr udostępnia się za pośrednictwem strony internetowej sekretariatu.
2. W odniesieniu do każdego dokumentu rejestr zawiera numer referencyjny, przedmiot lub krótki opis treści dokumentu oraz datę jego otrzymania lub sporządzenia oraz odnotowania w rejestrze. Odniesienia sporządza się w sposób nienaruszający ochrony interesów określonych w art. 3.
3. W rejestrze publicznym nie umieszcza się dokumentów oznaczonych klauzulą „poufne” lub „ściśle poufne”, chyba że Państwa EFTA wyrażą na to zgodę.
4. Ponadto na wniosek udostępnia się wykaz dokumentów związanych z EOG, sporządzonych lub otrzymanych przez Sekretariat EFTA i znajdujących się w posiadaniu Sekretariatu EFTA.

Artykuł 12

Sekretariat EFTA zapewnia obywatelom informacje i pomoc co do sposobów i miejsc składania wniosków o dostęp do dokumentów.

Artykuł 13

Niniejsza decyzja nie narusza jakichkolwiek obowiązujących przepisów dotyczących prawa autorskiego, które mogą ograniczać prawa osób trzecich do zwielokrotniania lub korzystania z ujawnionych dokumentów.

Artykuł 14

Decyzja Stałego Komitetu Państw EFTA nr 3/2005/SC z dnia 9 czerwca 2005 r. traci moc.

Artykuł 15

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 kwietnia 2008 r.

Artykuł 16

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Sekcji EOG oraz w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 17

Niniejsza decyzja podlega przeglądowi w terminie jednego roku od dnia, w którym stała się skuteczna.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2007 r.

W imieniu Stałego Komitetu

Stefán Haukur JÓHANNESSON
Przewodniczący

Kåre BRYN
Sekretarz Generalny

ZAŁĄCZNIK

Dokumenty EFTA związane z EOG, które mają zostać publicznie udostępnione w internecie

Porozumienie EOG i związane z nim porozumienia EFTA:

- pierwotne wersje Porozumienia EOG, porozumienia o nadzorze i trybunale oraz porozumienia o Stałym Komitecie;
- umowa o rozszerzeniu EOG;
- skonsolidowana wersja Porozumienia EOG;
- skonsolidowana wersja załączników i protokołów do Porozumienia EOG;
- skonsolidowana wersja porozumienia o nadzorze i trybunale;
- skonsolidowana wersja porozumienia o Stałym Komitecie.

Instrumenty prawne przyjęte przez instytucje:

- przyjęte decyzje Rady EOG;
- przyjęte decyzje Wspólnego Komitetu EOG;
 - rezolucje Wspólnego Komitetu Parlamentarnego EOG;
 - rezolucje Komitetu Konsultacyjnego EOG;
 - opinie Komitetu Konsultacyjnego EFTA;
 - komentarze EOG/EFTA.

Porządki obrad:

- Rady EOG;
- Wspólnego Komitetu EOG;
- podkomitetów podlegających Wspólnemu Komitetowi EOG (w porozumieniu z Komisją);
- Stałego Komitetu Państw EFTA;
- podkomitetów podlegających Stałemu Komitetowi Państw EFTA;
- grup roboczych podlegających Stałemu Komitetowi Państw EFTA;
- Komitetu Parlamentarnego EFTA;
- Wspólnego Komitetu Parlamentarnego EOG;
- Komitetu Konsultacyjnego EFTA;
- Komitetu Konsultacyjnego EOG.

Konkluzje:

- Rady EOG;
- Stałego Komitetu Państw EFTA;
- podkomitetów podlegających Stałemu Komitetowi Państw EFTA;
- Wspólnego Komitetu EOG (w porozumieniu z Komisją);
- Wspólnego Podkomitetu (w porozumieniu z Komisją).

Sprawozdania:

- Komitetu Parlamentarnego EFTA;
- Wspólnego Komitetu Parlamentarnego EOG;
- Komitetu Konsultacyjnego EFTA;
- Komitetu Konsultacyjnego EOG.

Dokumenty informacyjne:

- sprawozdanie roczne Wspólnego Komitetu EOG;
- plan pracy przewodniczącego EFTA;
- statystyki związane z EOG, sporządzone przez Urząd Statystyczny EFTA;
- wykaz przyjętych decyzji Wspólnego Komitetu EOG;
- wykaz oczekiwanych zgłoszeń na mocy art. 103;
- wykaz decyzji Wspólnego Komitetu EOG wraz z wymogami konstytucyjnymi;
- wykaz numerów Celex;
- wykaz wniosków legislacyjnych WE oznaczonych przez Wspólnotę jako mające znaczenie dla EOG;
- wykaz przyjętego dorobku WE oznaczonego przez Wspólnotę jako mający znaczenie dla EOG oraz dorobku WE, który został określony jako mający znaczenie dla EOG przez ekspertów EOG/EFTA ze wszystkich państw członkowskich EOG/EFTA;
- zestawienia wyników pracy podkomitetów podlegających Wspólnemu Komitetowi EOG;
- komunikaty prasowe;
- arkusze informacyjne EFTA.

Mechanizm Finansowy EOG:

- zasady i procedury Mechanizmu Finansowego EOG;
- wytyczne dla Mechanizmu Finansowego EOG;
- protokoły ustaleń dla Mechanizmu Finansowego EOG.

Norweski Mechanizm Finansowy:

- zasady i procedury Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
 - wytyczne dla Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
 - protokoły ustaleń dla Norweskiego Mechanizmu Finansowego.
-